

**Ministerie van
Regionale Ontwikkeling**

**Ontwerp
Wettelijk Kader
Financiële Decentralisatie**
(Districtsbelastingen –en Heffingen)
Lim Apo Institute for Social Studies & DLGP-Projectbureau

30 december 2005

Uitgave DLGP-projectbureau

*Decentralization and Local Government Strengthening Program (DLGP)
Anton Dragtenweg 210, Paramaribo, Suriname, Telefoon: (597)551403, Fax: (597)550244
Email: dlgp@decentralisatie.org, Site: www.decentralisatie.org*

Ontwerp Wettelijk Kader Financiële Decentralisatie Districtsbelastingen en - Heffingen

INHOUD

1. Toelichting
 - 1.1. Inleiding
 - 1.2. DLGP-Component: wettelijke hervormingen
 - 1.3. Het voor de interimfase ingevoerde wettelijk kader
 - 1.4. De voor de permanente fase voorbereide onderzoeksdocumenten betreffende wettelijk kader fiscale decentralisatie
 - 1.5. Het voor de permanente fase voorbereide wettelijk kader van fiscale decentralisatie
 - 1.6. Algemene toelichting van de ontwerper
2. Aanzet tot Algemene Wet op Districtsbelastingen
3. Aanzet tot Wet houdende regels inzake de financiële verhouding tussen de Staat en de districten (Wet Financiële verhouding)
4. Concept Staatsbesluit invoering heffing waardevermeerdering
5. Aanzet voor een ontwerp model Districtsverordening betreffende heffing op waardevermeerdering
6. Aanzet voor een model Districtsverordening betreffende heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen
7. De Financiële huishouding van een district "The Funding Pie"
8. Bijlage:Tabel Algemene Project Informatie

Commentaren op de ontwerpen ad 2,3,4,5,6 kunnen uiterlijk tot maart 2006 schriftelijk, bij voorkeur per e-mail: dlgp@decentralisatie.org worden ingeleverd.

Bij overname uit dit document is bronvermelding verplicht.

1.

Toelichting

1.1. Inleiding

Dit document beperkt zich tot de behandeling van het wettelijk kader voor de “Financiële / Fiscale decentralisatie” inhoudende: Aanzet tot Algemene Wet op Districtsbelastingen (par.2); Aanzet tot Wet houdende regels inzake de financiële verhouding tussen de Staat en de districten (Wet Financiële verhouding) (par.3); Concept Staatsbesluit invoering heffing waardevermeerdering (par.4); Aanzet voor een ontwerp model Districtsverordening betreffende heffing op waardevermeerdering (par.5); Aanzet voor een model Districtsverordening betreffende heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen (par.6).

Voor wat betreft de behandeling van het wettelijk kader betreffende de “bestuurlijke hervormingen” c.q. de “Herziening van de Wet Regionale Organen” (S.B. 1989 No. 44, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2005 No. 28) zij verwezen naar het gelijknamige document van 15 december 2005..

Kortheidshalve wordt voor een beter begrip van het ontworpen stelsel, de nieuwe modellen en de hervormingen verwezen naar de informatie vervat in de door het DLGP-projectbureau uitgegeven informatiedocumenten:

A. het Projectinformatiedocument IX: Leidraad Decentralisatie 2003-2006 van 15 september 2005. Hierin zijn diverse onderwerpen en issues uitgebreid uitgewerkt, zoals achtergrondinformatie v/h project, de voornaamste doelen van het decentralisatieprogramma, de uitgangspunten van de Regering, het Regeringsconcept over de financiële decentralisatie, de DLGP projectvisie met betrekking tot de ‘resultaatgerichte’ districtsbegroting, de vijf kernvragen en de vijf kernoplossingen in co-partnership tussen de centrale overheid, de burgers en de niet-gouvernementele organisaties, de vijf componenten van het DLGP en de stand van zaken met betrekking tot (i) Intergouvernementele (wettelijke) hervormingen en studies, (ii) Capaciteitsopbouw in de 5 pilot-districten Nickerie, Wanica, Para, Commewijne en Marowijne, v.w.b. (a) Administratie, Planning, Begrotingsbeleid en Financieel Beheer, (b) Districtsinkomsten, (c) Bevolkingsparticipatie, (d) Civieltechnische werken, (e) het DLGP ITC-Netwerk in de lijn van *e-government strategieën*, (iii) Capaciteitsopbouw binnen de ministeries van R.O. en Financiën, (iv) Succesievelijk betrekken van de non-pilot- districten (Paramaribo en Sipaliwini) en de voorbereiding van het meerjaren (sectorale) ontwikkelings Programma voor de gecertificeerde districten, alsmede DLGP-II (het vervolg decentralisatieprogramma voor de overige districten), (v) DLGP-Management.

Voorts is goed om ook kennis te nemen van:

- **het nieuw Bestuursmodel**, dat volledig is opgehangen aan de burgers, en waarin de rol van de Districtsraad tot zijn recht komt rondom de verordenende, budgettaire-en fiscale bevoegdheden, alsmede het bij wet gedelegeerd personeelsbeleid;
- **het Model Organisatiestructuur** van de districtscommissariaten, waarin de vernieuwingen zijn geïntegreerd, vooral op het gebied van planning, begrotingsbeleid, financieel beheer, bevolkingsparticipatie en de versterking van de civieltechnische ontwikkelingsdienst,
- **het Model Financiële decentralisatie** (vanwaar komen de middelen en waar gaan de middelen naar toe?), waarin co-governance tussen de centrale overheid en de lokale overheid is uitgelegd, vooral m.b.t. de verdeling van de taken (staatstaken, autonome taken, medebewindstaken, taken uit te voeren in partnership) en de verdeling van de fondsen¹
- **het Certificatieproces** met duidelijke technische, administratieve en wettelijke criteria, waaraan eerst moeten zijn voldaan, alvorens de pilot-districten mogen overgaan tot het voeren van een zelfstandig begrotingsbeleid en financieel beheer en het activeren van het districtsfonds ingevolge de Wet Regionale Organen en de Interimregeling Financiële Decentralisatie,².

B. het Projectinformatiedocument X: Leidraad Districtsfonds van 31 oktober 2005. Dit document dient vooralsnog als beleidsdocument, dat de bepalingen volgt van de Districtsverordening, waarbij de instelling en het beheer van het Districtsfonds zijn geregeld. Kennisname van het “stelsel van districtsinkomsten –en uitgaven” wordt sterk aanbevolen, w.o.:

- **De Instelling van het Districtsfonds**, waarmee de afzondering van de middelen wordt beoogd ter dekking van de uitgaven ten laste van de districtsbegroting en een basisvoorwaarde is voor het voeren van een zelfstandig begrotingsbeleid en financieel beheer door het district.
- **De storting van de middelen in het Districtsfonds** uit de bij de Wet Regionale Organen en de Interimregeling Financiële Decentralisatie aangewezen districtsinkomstenbronnen: belastingmiddelen, niet-

¹ Voor een goed begrip is in bijlage 7 “The Funding Pie” met toelichting opgenomen

² Anno december 2005 buigen de Ministers van R.O. en Financiën over de door het DLGP-projectbureau ingediende certificatiebescheiden volgens welke 3 van de 5 pilot-districten in aanmerking komen voor certificatie per 1 januari 2005, t.w. Wanica, Para en Nickerie, drie maanden later gevolgd door Commewijne en Marowijne

belastingmiddelen, heffingen en geldboeten, begrotingsmiddelen van het Ministerie van R.O. en de overige vormen van opbrengsten bij staatsbesluit en/of districtsverordening in te voeren.

- **De districtsbegroting**, die als *beleidsinstrument* dient om de gestelde doelen te bereiken, gericht op de verbetering van de kwaliteit van het leven van de burgers, hun woon-,leef-, werk-en productie-omstandigheden op basis van een evenwichtig, goed, transparant en behoorlijk bestuur met bevolkingsparticipatie op "grass-root level" en "demand driven" voor de instandhouding van een maatschappij met welzijn en welvaart, waarin er geen plaats is of moet zijn voor armoede, honger, werkloosheid, etc.
- **Het beheer van het districtsfonds**, waarbij betrokken zijn: de Districts-Commissaris, het dagelijks bestuur, dat toevertrouwd is aan het Districtsbestuur, bestaande uit vertegenwoordigers van de ministeries, die in het district actief zijn, de Districts-Administrateur en uiteraard ook de Districtsraad, die de voorschriften moet vaststellen en de controle over het beheer van de districtsfinanciën heeft.

C. de website van het DLGP-Projectbureau: www.decentralisatie.org

De website verschaft een ieder toegang, die behoefte heeft kennis te nemen van de projectdocumenten, de relevante wetgeving en allerhande projectinformatie.

Voor een goede oriëntatie is het goed om van het hierna volgende kennis te nemen.

De bestuurlijke organisatie in Suriname is geregeld in de Grondwet van 1987 en in de Wet Regionale Organen (WRO). Deze organieke wet regelt de politiek-bestuurlijke structuur van de tien districten in Suriname en de inrichting en bevoegdheden van de regionale organen.

Elk district heeft een Districtsraad en elk district is onderverdeeld in ressorten met lokaal gekozen Ressortraden. In elk district is er bovendien een Districtsbestuur ingesteld.

De bedoeling van zowel de Grondwet als de WRO was duidelijk om ten behoeve van de districten het bestuursmodel van een lokale overheid te creëren. Immers, de WRO geeft de districten vergaande bevoegdheden om eigen verordeningen en begrotingen te maken en eigen inkomsten te storten in hun Districtsfonds. De Districtsraad is verantwoordelijk voor de opstelling van het districtsplan voor opname in het Meerjaren Ontwikkelings Plan (MOP).

Ondanks de goede bedoelingen van de (grond)wetgever om in de districten lokale overheden te vestigen, hebben de eerder genoemde regionale organen niet als zodanig kunnen functioneren. De voornaamste reden hiervoor is het ontbreken van autonome bevoegdheden om eigen inkomsten te genereren. Zonder inkomsten uit lokale belastingheffing en inning, zonder inkomstenverwervende bronnen wettelijk goed te regelen en zonder de districten de tools te geven voor het voeren van een zelfstandig begrotingsbeleid en financieel beheer, kunnen de districtsoverheden gewoon niet in staat zijn om adequaat diensten te verlenen aan de bevolking en om investeringen in projecten naar eigen keuze te financieren.

De op 25 maart 2003 met algemene stemmen goedgekeurde Interimregeling Financiële Decentralisatie (S.B. 2003 no. 33) vormt de wettelijke grondslag voor het sinds 27 november 2002 door het Ministerie van Regionale Ontwikkeling in uitvoering genomen decentralisatieprogramma, genaamd: "*Decentralization and Local Government Strengthening Program*", kortweg het DLGP³, een project van de Inter-American Development Bank (IDB).

Dit programma moet worden geplaatst in het kader van het beleid van de Regering op het gebied van de versterking van de democratie. Het decentralisatieprogramma moet mogelijk maken dat de lokale bevolking op 'grass-root-level' en 'demand driven' maximaal betrokken wordt in het besluitvormingsproces en als zodanig zelf de eigen prioriteiten kan bepalen voor de verbetering van de woon-, leef-, werk- en productie-omstandigheden. Dit is niet alleen een trend in de wereld en een vereiste van vele donorlanden en –organisaties voor financiële hulp, maar het is ook de eis van de Grondwet, die voor Suriname een gedecentraliseerde eenheidsstaat voorschrijft. Dit streven is ook duidelijk in de Regeringsverklaring 2000 - 2005 opgenomen. Citaat:

Regeringsverklaring Venetiaan/Ajodhia 2000-2005 op blz. 25: "De Wet Regionale Organen zal worden geëvalueerd, waarbij speciale aandacht zal worden besteed aan het stelsel van regionaal bestuur en regionale vertegenwoordiging in het kader van de realisatie van het streven naar een verbeterde functionering van de regionale organen. Via een pilot- programma zal op een verantwoorde en beheersbare wijze gestalte worden gegeven aan de financiële decentralisatie met het doel stapsgewijs inkomstengenerende- en budgettaire bevoegdheden aan de districten over te dragen".

Het doel van het Decentralisatie Programma van de Regering is om de districten in Suriname:

- een eigen wettelijk kader te geven en een institutionele versterking
- noodzakelijk voor het voeren van een zelfstandig fiscaal, begrotings- en financieel beheer van het district
- zodanig dat de pilot-districten in staat worden gesteld taken voor de eigen huishouding, alsmede hun eigen ontwikkelingsprogramma's, zelfstandig uit te voeren.

Om de districtsbevolking:

- op 'grass-root-level and demand driven' te betrekken in het besluitvormingsproces op lokaal niveau
- bij de voorbereiding en uitvoering van hun:

³ Volgens een Leningsovereenkomst tussen IDB (Washington D.C.) en de Regering van Suriname d.d. 12-11-2002/1343/0S-SU.

- MEERJAREN (5-jaar) districtsplan (autonome en medebewindstaken), en van hun
- MEERJAREN districtsontwikkelingsprogramma (in de sectoren onderhoud en verbetering van zandwegen, vuilophaal en vuilverwerking, openbare markten en drinkwatervoorziening)

1.2. Het DLGP-Component: Wettelijke Hervormingen

Dit component behelst de formulering en het invoeren van een stel wettelijke hervormingen en daarmee verbandhoudende technische studies om de districten te voorzien van autonome bevoegdheden op financieel gebied. Bestaande wetten en besluiten, in het bijzonder de Wet Regionale Organen⁴ en de Interimregeling Financiële Decentralisatie (IFD) moeten worden gewijzigd en opnieuw definitief wettelijk worden geregeld om de aan de districten gegeven financiële (budgettaire en fiscaal) bevoegdheden te verruimen. Voor wat de inkomstengenerering betreft, zal dit een basispakket aan wetten, staatsbesluiten en daaraan gerelateerde uitvoeringsactiviteiten omvatten⁵, gericht op:

- I. aanpassing en verbetering van de Huurwaardebelasting en gedeeltelijke overheveling van de administratie hiervan naar de districten;
- II. overheveling naar de districten van andere belasting- en niet-belastingmiddelen, thans nog onder de zorg van de centrale overheid;
- III. formulering en invoering van plaatselijke bestemmingsheffing en/of speciale lokale belastingaanslagregelingen;
- IV. studie voor de beschrijving van een mogelijk systeem om te delen in de staatsinkomsten uit de algemene belastingmiddelen (op formule basis), ter financiering van het districtsbegrotingstekort.

Voor wat betreft de uitgavenzijde moeten de bevoegdheden, toegekend bij de Wet Regionale Organen en de Interimregeling Financiële Decentralisatie, omgezet worden in een *permanente wetgeving*⁶ en moeten er nieuwe ministeriële richtlijnen en procedures worden geformuleerd voor het voeren van een zelfstandig begrotingsbeleid en financieel beheer in de districten, ook nodig voor de instelling en beheer van het Districtsfonds.

1.3. De voor de interimfase ingevoerde wettelijke regelingen

- Interimregeling Financiële Decentralisatie van 25 maart 2003 (S.B. 2003 no. 33)⁷;
- Resolutie in werking treding Interimregeling Financiële Decentralisatie van 15 okt. 2003 (S.B. 2003 no. 91);
- Staatsbesluit Financiële Decentralisatie van 3 augustus 2004 (S.B. 2004 no. 117)⁸;
- Districtsverordening Districtsfonds Wanica, Marowijne, Para, Nickerie, Commewijne (S.B. 2005, no 87 t/m 91, vastgesteld bij Presidentieel Besluit 29 april 2005 (S.B. 2005, no 49)⁹;
- Letters of Intent / concept-beschikkingen van de ministers van R.O. en Financiën d.d. 20 augustus 2002, ter vaststelling van richtlijnen voor de Directoraten Financiën en Belastingen, evenals voor Clad, en ter vaststelling van reglementen voor de Districts-Administrateur en de nieuwe organisatiestructuur van de pilot-districten¹⁰.
- De uitvoeringsregelingen, voor de uitvoering van de Wet Regionale Organen, de Interimregeling Financiële Decentralisatie en de Districtsverordening betreffende instelling en beheer van het Districtsfonds.

De interimregelingen blijven gelden totdat ze vervangen zullen zijn door de thans in voorbereiding zijnde wetgeving voor de definitieve fase van het gedecentraliseerd bestuur. Om een goed beeld te krijgen hoe het stelsel voor de interimregeling eruit ziet, wordt aanbevolen kennis te nemen van het Projectdocument X: Leidraad Districtsfonds van 31-10-2005.

1.4. De voor de permanente fase voorbereide *onderzoeksdocumenten* van de fiscale decentralisatie

Het betreft hier de volgens het DLGP-Component: Wettelijke Hervormingen vereiste *'technical background papers'*, die door "Centro Inter Americano de Administraciones Tributarias", gevestigd in Panama (CIAT), in samenwerking met het DLGP-Projectbureau, zijn voorbereid¹¹, en voor het formuleren van het wettelijk kader van de financiële decentralisatie dient, t.w.

- (i) Legal and operational framework regarding taxes and fees transferred to the districts.
- (ii) Devolution of fees.
- (iii) Grant and Revenue Sharing System.
- (iv) Rental Value Tax.

⁴ Zie Document "Wettelijk Kader Bestuurlijke Hervormingen", Min.R.O.-DLGP 15-12-2005

⁵ De uitwerking is in dit document vervat (hfdst 2-6).

⁶ Zie Document "Wettelijk Kader Bestuurlijke Hervormingen", Min.R.O.-DLGP 15-12-2005

⁷ Zie volledige tekst in de bijlage van Projectinfodocument X:Leidraad Districtsfonds.

⁸ Bij dit staatsbesluit zijn formeel de vijf pilot-districten aangewezen: Wanica, Nickerie, Para, Commewijne en Marowijne

⁹ Zie volledige tekst van Districtsverordening Districtsfonds Wanica, die identieks is aan de overige districtsverordeningen in de bijlage van Projectinfodocument X:Leidraad Districtsfonds..

¹⁰ Deze regelingen, overeengekomen tussen de Ministers van Regionale Ontwikkeling en financiën bevatten richtlijnen waarmee rekening moest worden gehouden o.a. bij de voorbereiding van de certificering van de pilot-districten, inrichting en beheer van de districtsbegroting, instelling en beheer van het Districtsfonds, inrichting van de financiële administratie op de nieuwe afdeling Districtsfinancien en Planning op elk der districtscommissariaten der pilot- districten

¹¹ CIAT-eindrapporten zijn in het eerste kwartaal van 2004 opgeleverd

1.5. De voor de permanente fase voorbereide wetgeving voor het wettelijk kader van de fiscale decentralisatie

Het Juridisch Consultant Bureau "Lim Apo Institute for Social Studies" heeft in nauwe samenwerking met het DLGP-projectbureau intussen de onderzoeksstudies, waaraan de CIAT-documenten ten grondslag hebben gelegen, afgerond in de vorm van de in dit document opgenomen concepten c.q. ontwerpen en ter discussie aangeboden.

Uitgebreide toelichting is te vinden in de noten, behorende bij de tekst van de ontwerpen.

1.6. Algemene toelichting van de ontwerper Mr. Hans Lim Apo

1.6.1. T.a.v. de kaderwetgeving voor de fiscale decentralisatie

Hiertoe behoort het pakket: (i) Aanzet tot Algemene Wet op Districtsbelastingen (ii) Concept Staatsbesluit invoering heffing waardevermeerdering, (iii) Aanzet voor een ontwerp model Districts-verordening betreffende heffing op waardevermeerdering, (iii) Aanzet voor een model Districtsverordening betreffende heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen, (iv) Aanzet tot Wet houdende regels inzake de financiële verhouding tussen de Staat en de districten (Wet Financiële verhouding)

Een woord vooraf van de ontwerper: *"Het gaat hierbij om het ontwerpen van een rechtssysteem van gedecentraliseerd fiscaal en financieel bestuur dat een subsysteem is van het nationale rechtssysteem. Maar, omdat het nationale rechtssysteem in menig opzicht verouderd en gebrekkig is en slecht functioneert moet getracht worden een subsysteem te ontwikkelen dat 'beter' is dan het nationale systeem. In de overgangsfase moet uit praktische overwegingen op een aantal punten aangeleund worden tegen het bestaande nationale rechtssysteem, maar het zou erg jammer te vinden zijn, indien daardoor de optie om iets nieuws te maken dat bij de tijd is, bij de samenleving past en mede vanwege zijn eenvoud goed functioneert, in gevaar wordt gebracht. Duidelijke voorbeelden van dergelijke vernieuwingen zijn ons bestuursmodel, de 'funding-pie'¹² en in zekere zin ook de belasting op waardevermeerdering. Een volgende belangrijke toepassing van vernieuwing moet de structuur zijn van de algemene wet op de districtsbelastingen. Een wet die alle drie dimensies van belastingwetgeving bestrijkt (de totstandkoming van de districtsbelastingen, de heffing ervan en de invordering) moet model kunnen staan bij de vernieuwing van de nationale belastingwetgeving.*

Een mogelijke toepassing van de eis van vernieuwing en verzelfstandiging is het idee van een zeer vereenvoudigde vorm van huurwaardebelasting die naast de bestaande huurwaardebelasting van toepassing wordt en bij wege van aangifte kan worden geheven. De gedachte gaat uit naar een belasting die wordt geheven op basis van de oppervlakte (en daardoor slechts indirect de waarde) van de opstal die iemand bewoont. Hij moet zelf de oppervlakte aangeven en betaalt aan de hand daarvan per oppervlakte eenheid belasting. Het tarief kan gestaffeld zijn b.v. voor opstallen met een oppervlakte kleiner dan X m² is het tarief A SRD per m², voor opstallen met een oppervlakte groter dan X en kleiner dan Y m² is het tarief B SRD per m² en voor opstallen met een oppervlakte groter dan Z m², C SRD per m² etc. Een expert zal uiteraard de 'economics' hiervan eerst moeten bekijken en vergelijken met de kosten (omzeilt veel bureaucratische rompslomp) en baten (hoeveel zal daadwerkelijk middels aanslagen kunnen worden ingevorderd) van de heffing van de traditionele huurwaardebelasting"

1.6.2. T.a.v. de Huurwaardebelasting

De ontwerper: "Bestudering van de Technical Background paper over Huurwaardebelasting, geproduceerd door CIAT, heeft mij geen expliciet antwoord gegeven op de vraag of 'uiteindelijk' de huurwaardebelasting exclusief een districtsbelasting wordt. Met andere woorden, zullen alleen de districten huurwaardebelasting heffen en de centrale overheid niet? Dat zou betekenen dat huurwaardebelasting uitsluitend zou worden geheven door Districten op grond van Districtsverordeningen die hun wettelijke grondslag hebben in de Algemene Wet Districtsbelastingen en dat de huidige 'Wet Huurwaardebelasting' zou worden ingetrokken al naar gelang de districtsbelasting van kracht wordt. Ik zou me ook kunnen indenken dat de algemene huurwaardebelasting van kracht blijft en dat de districten daar 'iets' bovenop mogen leggen. In dat geval blijft de huidige Wet Huurwaardebelasting gelden maar zij wordt aangepast om de 'aanvullende' districtsbelasting mogelijk te maken. Ook in dit geval wordt de 'aanvullende' districtsbelasting gebaseerd op Districtsverordeningen die hun wettelijke grondslag hebben in de Algemene Wet Districtsbelastingen. Het ligt voor de hand om in dit geval zoveel als mogelijk de bepalingen van de algemene wet op de huurwaardebelasting toepasselijk te verklaren op de districtsbelasting. In zekere zin geldt deze vraag ook voor de gemakkelijksbelasting en de baatbelasting maar ik meen te hebben begrepen dat die inderdaad exclusieve districtsbelastingen worden".

¹² Zie Projectinfodocument IX: Leidraad Decentralisatie 2003-2006, blz. 38-41.

1.6.3. T.a.v. de concept-staatsbesluit invoering districtsheffing waarde-vermeerdering

Twee opmerkingen vooraf van de ontwerper:

De eerste is dat dit staatsbesluit is gebaseerd op het huidige artikel 38 van de Wet Regionale Organen (WRO) . De terminologie die daarin wordt gebruikt (' een bijzondere heffing op beterschap') is achterhaald door de term ' heffing op waardevermeerdering'. Ik denk niet dat voor de totstandkoming van dit staatsbesluit het nodig is om met het oog hierop artikel 38 van de WRO te wijzigen. Het lijkt mij voldoende dat in de toelichting op het staatsbesluit het verschil in terminologie en de inhoudelijke overeenstemming worden verklaard. Dit wordt nog nader uitgezocht.

Belangrijker is mijn tweede opmerking. Het lijkt mij praktisch helaas niet mogelijk om de heffing op waardevermeerdering in te voeren zolang niet de algemene wet op de districtsbelastingen is tot stand gekomen. Artikel 38 van de huidige WRO biedt wel een wettelijke grondslag voor de invoering van de heffing op waardevermeerdering, maar voor de heffing en invordering ontbreekt thans een dergelijke grondslag. Wij zijn het er dacht ik over eens dat de huidige nationale wettelijke regelingen op het stuk van heffing en invordering van belastingen geen geschikte basis bieden voor heffing en invordering van districtsbelastingen. Bovendien zouden deze wettelijke regelingen so wie so gewijzigd moeten worden om toepasselijk te worden op de heffing en invordering van districtsbelastingen. Het lijkt me veel dienstiger en verstandiger om in plaats van die weg op te gaan, te kiezen voor het tot stand brengen van de algemene wet op de districtsbelastingen waarin de totstandkoming, heffing en invordering van districtsbelastingen worden geregeld.

Ik heb in het concept van de algemene wet op de districtsbelastingen voorgesteld om daarin de wettelijke grondslag van alle districtsbelastingen neer te leggen. Een staatsbesluit voor de invoering van de heffing op waardevermeerdering zou, indien dit concept wet wordt, gebaseerd worden op artikel 7 van de algemene wet op de districtsbelastingen en wellicht niet op het huidige artikel 38 van de WRO.

1.6.4. T.a.v. de aanzet voor een ontwerp model Districtsverordening betreffende heffing op waardevermeerdering

Een woord van de ontwerper: " *Dit onderwerp is nu 'conceptueel' rond. Maar afronden kan helaas nog niet, omdat de toestandkoming van de Heffing Waardevermeerdering wel een wettelijke grondslag heeft in de Wet Regionale Organen, maar de heffing en invordering ervan niet. Ook niet de parate executie. Daarom is met voorrang gewerkt aan de conceptualisering van de Algemene Wet Districtsbelastingen. Daarin is getracht de heffing en invordering van alle districtsbelastingen (ook de heffing waardevermeerdering) te regelen*"

1.7. De Consensus building

Het is en blijft een zeer complex proces om "overall" consensus te bereiken.

De inspanningen om consensus te bereiken, zal gericht zijn op het hele pakket wetsontwerpen voor de fiscale decentralisatie en op het wetsontwerp voor de wijziging van de Wet Regionale Organen.

Specifieke activiteiten zullen worden ontplooid voor het bereiken van consensus onder de DNA-Commissies, bij de autoriteiten van de centrale overheid, districtsbestuur, politieke groeperingen en burgers middels brainstormingssessies, project presentaties, seminars, workshops, openbare discussies in stad en district, voorlichting via de media en de bevolkingsparticipatie commissies.

Het Projectbureau wacht de eerste commentaren af tot uiterlijk MAART 2006. Daarna zullen er brainstormingssessies worden gehouden met de juridische consultant, het projectbureau en alle stakeholders.

Het tijdsplan

Jan-Mrt 2006 : Consensus building activiteiten

Apr-Jun 2006 : Wetsontwerpen finaliseren

Jul-Sep 2006 : Goedkeuring RvM en Staatsraad

Okt-Dec 2006 : Behandeling en goedkeuring DNA

Jan-Mrt 2007 : Uitvoeringsbesluiten

Hieronder volgen achtereenvolgens de teksten van de "aanzetten" om te komen tot de definitieve ontwerpen van de diverse wettelijke regelingen, die in drie categorieën worden onderscheiden:

Cat 1: de aanzetten tot wetsontwerpen.

Cat 2: de aanzet tot staatsbesluit(en).

Cat 3: de aanzet tot districtsverordeningen.

Paramaribo, 29 december 2005

DLGP-Managing Director,

MR. B. AHMADALI

Aanwet¹³ tot Algemene Wet op Districtsbelastingen

Concept 20-jan-06, Versie HRL (3)

INDELING

Hoofdstuk I	Algemene bepalingen
Artikel 1	Werkingsfeer
Artikel 2	Definities
Artikel 3	Districtsbelastingkantoren
Hoofdstuk II	Invoering van districtsbelastingen
Artikel 4	Wettelijke grondslag
Artikel 5	Inhoud belastingverordening
Artikel 6	Heffing op genot van gebouwen
Artikel 7	Heffing op waardevermeerdering
Artikel 8	Belastingen terzake van het houden van openbare gemakkelikheden
Artikel 9	Rechten wegens het gebruik van goederen en het genot van diensten
Artikel 10	Boetes
Artikel 11	Nadere regelingen
Hoofdstuk III	Heffing van districtsbelastingen
Artikel 12	De ambtenaren belast met de heffing
Artikel 13	Aangifte
Artikel 14	Wijze van heffing
Artikel 15	Heffing bij wege van aanslag
Artikel 16	Navordering
Artikel 17	Heffing bij wege van voldoening op aangifte
Artikel 18	Naheffing
Artikel 19	Bezwaar
Artikel 20	Beroep
Artikel 21	Bezwaar en beroep bij voldoening op aangifte
Artikel 22	Nadere regelingen
Hoofdstuk IV	Invordering van districtsbelastingen
Afdeling 1	Algemene bepalingen
Artikel 23	De ambtenaren belast met de invordering
Artikel 24	Toerekening
Afdeling 2	Invordering in eerste aanleg
Artikel 25	Bekendmaking aanslagbiljet
Artikel 26	Aanslag invorderbaar
Artikel 27	Terstond invorderbaar
Afdeling 3	Dwanginvordering

¹³ Dit document is een vervolg op de Legal and Operational Framework Paper (LOFP), ongedateerd, opgesteld door Carlos Urbina van de Inter-American Center of Tax Administrations (CIAT) ten behoeve van het IDB/Suriname "Decentralization and Local Government Strengthening Program (DLGP). Het beoogt de concepten die in de LOFP aan de orde zijn gesteld te verwerken tot passende wetgevingsrichtlijnen. Een aantal van de concepten is niet overgenomen, omdat ze niet passen in het Surinaams rechtssysteem en een aantal is praktisch niet uitvoerbaar. Uit doelmatigheidsoverwegingen is deze 'review and finalization' van de LOFP, waaraan consultaties ('brainstorming') met relevante 'stakeholders' zijn voorafgegaan, in de vorm gegoten van een (nog onvolledig en onbewerkt) wetsontwerp. De eigenlijke legislatieve werkzaamheden zijn echter het volgende onderdeel (onderdeel 5) van mijn opdracht.

Artikel 28	Aanmaning
Artikel 29	Dwangbevel
Artikel 30	Betekening Dwangbevel
Artikel 31	Executoriale titel
Artikel 32	Verzet
Afdeling 4	Bijzondere bepalingen
Artikel 33	Verhaalrechten
Artikel 34	Verrekening
Artikel 35	Uitstel van betaling
Artikel 36	Rente
Artikel 37	Kwijtschelding
Artikel 38	Verjaring
Artikel 39	Aansprakelijkheid
Hoofdstuk V	De Raad van beroep in zaken betreffende districtsbelastingen
Artikel 40	Algemene bepalingen
Artikel 41	Samenstelling
Artikel 42	Procedure
Artikel 43	Beslissingen
Hoofdstuk VI	Strafrechtelijke bepalingen
Artikel 44	
Artikel 45	
Hoofdstuk VII	Overgangs- en slotbepalingen
Artikel 46	

ONTWERP

Wet van [] houdende regels betreffende de invoering, heffing en invordering van districtsbelastingen (Algemene wet districtsbelastingen)

Hoofdstuk I Algemene Bepalingen

Werkingsfeer Artikel 1

1. Deze wet regelt de invoering, de heffing en de invordering van districtsbelastingen.
2. Deze wet is van toepassing op alle districten in geheel Suriname.¹⁴

Definities Artikel 2

In deze wet wordt verstaan onder:

- a. district : een bestuursgebied, waarvan de grenzen bij wet, regelende de districtenindeling, zijn vastgesteld;
- b. districtsbelastingen: belastingen, heffingen, rechten en boetes die krachtens deze wet zijn ingevoerd en worden geheven of opgelegd en ingevorderd;
- c. belastingverordening: een districtverordening waarbij door de districtsraad een districtsbelasting wordt ingevoerd, gewijzigd of ingetrokken.

Districtsbelastingkantoren Artikel 3

1. Elk district heeft een belastingkantoor.¹⁵
2. Het districtsbelastingkantoor draagt zorg voor de heffing en invordering van alle districtsbelastingen en de administratie daarvan.¹⁶
3. Het districtsbelastingkantoor staat onder leiding van de Districts-Administrateur van het desbetreffende district.¹⁷
4. Op het districtsbelastingkantoor zijn ambtenaren tewerkgesteld die afzonderlijk belast zijn met de heffing (de inspecteur), de invordering (de ontvanger) en de gedwongen invordering (de deurwaarder) van districtsbelastingen.¹⁸

Hoofdstuk II Invoering van districtsbelastingen

Wettelijke grondslag Artikel 4

Er worden geen andere belastingen door de districten geheven dan die welke in deze wet hun grondslag vinden.^{19 20 21}

¹⁴ Deze bepaling is conform de aanbeveling in de Legal Operating Framework Paper (LOFP) pag. []

¹⁵ De instelling van een belastingkantoor in elk district is conform de aanbeveling in de LOFP (pag []) .

¹⁶ De LOFP (pags. [] en [] stelt voor dat de districten samenwerkingsovereenkomsten en dienstenverleningsovereenkomsten op het stuk van de belastingen met de centrale overheid zouden moeten sluiten. Ook wordt voorgesteld de invoering van een 'clearing house system' van belastingen geheven door de centrale overheid en de districten. Invoering van deze voorstellen kan wellicht in de verdere toekomst opnieuw worden overwogen maar in dit vroege stadium van de financiële- en fiscale decentralisatie zijn deze voorzieningen onnodige complicaties. Ze zijn dan ook niet in dit ontwerp opgenomen.

¹⁷ Het leggen van de administratieve verantwoordelijkheid van het belastingkantoor bij de Districts-Administrateur is een logische organisatorische maatregel. De hiërarchische verhouding ten opzichte van districtsbelastinginspecteur en de districtsbelastingontvanger behoeft nadere definiëring. Dit zal geschieden in het kader van de algehele definiëring van de bevoegdheden van alle bij het bestuur van het district betrokken functionarissen.

¹⁸ Met het woord 'afzonderlijk' wordt tot uitdrukking gebracht dat de functies van inspecteur, ontvanger en deurwaarder niet in één persoon mogen worden verenigd.

Inhoud belastingverordening²²
Artikel 5

1. Een belastingverordening vermeldt, in de daartoe aanleiding gevende gevallen, de belastingplichtige, het voorwerp van de belasting, het belastbare feit, de heffingsmaatstaf, het tarief, het tijdstip van ingang van de heffing, het tijdstip van beëindiging van de heffing en hetgeen overigens voor de heffing en de invordering van belang is.
2. Districtsbelastingen worden geheven naar in de belastingverordening te bepalen heffingsmaatstaven, met dien verstande dat het bedrag van een districtsbelasting niet afhankelijk mag worden gesteld van inkomen, winst of vermogen.
3. Nadere voorschriften betreffende de uitvoering van een belastingverordening kunnen bij districtsbesluit worden vastgesteld.

Heffing op genot van gebouwen²³
Artikel 6

1. Districten mogen een heffing toepassen terzake van het genot van binnen het district gelegen gebouwen.
2. De heffing wordt berekend naar een tarief per vierkante meter oppervlakte van de gebouwen.
3. De heffing wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Heffing op waardevermeerdering²⁴
Artikel 7

1. Districten mogen middels een heffing op waardevermeerdering de kosten van in het district tot stand te brengen of tot stand gebrachte voorzieningen, indien deze niet reeds krachtens overeenkomst zijn of worden voldaan, verhalen op degenen van wie onroerende goederen ten opzichte van andere in het district gelegen onroerende zaken meer in waarde toenemen.
2. De heffing kan worden ingevoerd vanwege voorzieningen betreffende de aanleg en verbetering van riolerings-en afvoersystemen, de aanleg, verbreding en verbetering van binnenwegen, de aanleg en verbetering van drinkwatersystemen en de aanleg en verbetering van elektriciteitsvoorziening en straatverlichting.
3. De heffing wordt geheven bij wege van aanslag.

¹⁹ Artikel 38 van de Wet RO [] kent de mogelijkheid dat districtsbelastingen worden ingevoerd zonder dat de betreffende districtsbelastingen een wettelijke grondslag hebben. Voorgesteld wordt om deze mogelijkheid te laten vervallen. Alle belastingen dienen een wettelijke grondslag te hebben (art[] van de Grondwet) . Artikel 38 Wet RO dient dienovereenkomstig te worden aangepast.

²⁰ De wet is van toepassing op belastingen waarvan het 'trigger event' in het district heeft plaatsgevonden.(LOFP pag.[])

²¹ Omdat ervan wordt uitgegaan dat districtsbelastingen uitsluitend in deze wet hun wettelijke grondslag zullen hebben, is in art. 7 een regeling opgenomen betreffende een heffing op waardevermeerdering hoewel in de huidige WRO (art. []) reeds een wettelijke grondslag voor een dergelijke heffing biedt.

²² Dit artikel vermeldt de essentialia van een districtsbelasting. Districtsbelastingverordeningen dienen daaromtrent regelingen in te houden. Een belangrijk element is de aanduiding van de belastingplichtigen waaromtrent de LOFP (pag []) correct (op grond van het beginsel dat er geen 'discriminatie op het stuk van de belastingen mag zijn) dat de wet van toepassing moet zijn op al degenen die de betreffende belasting verschuldigd zijn.

²³ Zie het concept voor een model districtsverordening voor een heffing op het (gebruiks) genot van gebouwen. Deze belasting komt in de plaats van de in de LOFP (pag.[]) aanbevolen districtsbelasting op huurwaarde ('rental value tax'). Er wordt aan een districtsheffing op het (gebruiks)genot van gebouwen de voorkeur gegeven vanwege de eenvoud van de opzet en praktische uitvoerbaarheid ervan en vanwege de onduidelijkheid van de plaats (ter vervanging of ter aanvulling?) van een districtsbelasting op huurwaarde ten opzichte van de geldende wet op de huurwaardebelasting (GB []).

²⁴ Zie het concept voor een model districtsverordening voor een heffing op waardevermeerdering. Deze districtsbelasting heeft het karakter van een bestemmingsheffing en is een variant van de baatbelasting ('betterment tax') die in de LOFP (pag []) wordt aanbevolen.

Belastingen ter zake van het houden van
openbare gemakkelijkheden

Artikel 8²⁵

Districten mogen terzake van het houden van openbare gemakkelijkheden - waaronder wordt verstaan alle voordrachten, vertoningen, voorstellingen of uitvoeringen en alle bijeenkomsten, onverschillig van welke aard of benaming, zo afzonderlijk als verenigd waartoe aan het publiek, tegen betaling toegang wordt verleend – belasting heffen.

Rechten wegens gebruik van goederen
en het genot van diensten

Artikel 9

Districten mogen rechten heffen terzake van:

- a. het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde overheids- en districtsbezittingen of van openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij het district in beheer of in onderhoud zijn;²⁶
- b. het genot van door of vanwege het district verstrekte diensten.²⁷

Boetes
Artikel 10

Districten mogen boetes opleggen terzake het overtreden van:

- a. de Zondagsrustverordening;²⁸
- b. de Wet op drankhuizen en huizen van openbare gemakkelijkheden.²⁹

Nadere regelingen
Artikel 11

Bij of krachtens staatsbesluit kunnen inzake de districtsbelastingen nadere regels worden gegeven.

Hoofdstuk III
Heffing van districtsbelastingen

De districtsambtenaren zijn belast met de heffing van districtsbelastingen

Artikel 12

In elk district belast de districtsraad een districtsambtenaar (inspecteur)³⁰ met de heffing van districtsbelastingen.

²⁵ Deze districtsbelasting komt in de plaats van de belasting op publieke gemakkelijkheden, welke thans geregeld is in Wet tot heffing en invordering ener belasting op publieke gemakkelijkheden (G.B.1917 No.16, geldende tekst G.B.1949 No.146, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B.1984 No.32).

²⁶ Het gaat hier om zgn 'gebruiksrechten'. Hieronder vallen rechten die verschuldigd zijn ingevolge de Marktwet (GB [] wegens gebruik van marktruimte en ingevolge de Begrafeniswet [] wegens het gebruik van ruimte voor het begraven. Uit de wettekst blijkt, dat het niet noodzakelijk is, dat het district eigenaar is van de betreffende voorzieningen. Beheer en onderhoud is voldoende en het is niet noodzakelijk dat het district het beheer of onderhoud zelf uitvoert, mits het maar voor rekening en risico van het district gebeurt.

²⁷ Dit zijn zgn. 'genotsrechten'. Hiertoe worden gerekend rechten die verschuldigd zijn wegens het verlenen van vergunningen ingevolge het Decreet vergunningen bedrijven en beroepen (S.B. 1981 No.147, geldende tekst S.B. 1985 No. 40, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1997 No. 30); recognitie verschuldigd voor de aanleg van stoepen, balkons en luifels en andere bijzondere doeleinden (G.B. 1911 No. 35, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1914 No. 31); recognitie verschuldigd voor het verlenen van vergunningen voor het genot van openbare wegen enz. voor bijzondere doeleinden (G.B. 1911 No. 54, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1948 No. 86); en [] verschuldigd voor het verlenen van een vergunning voor verkoop van gedistilleerd (G.B. 1943 No. 142, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2002 No. 20);

²⁸ G.B. 1908 No. 42, geldende tekst G.B. 1944 No. 65, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 1981 No. 6)

²⁹ G.B. 1872 No. 1, geldende tekst G.B. 1944 No. 64, zoals laatstelijk gewijzigd bij G.B. 1947 No. 71.

³⁰ De taken en bevoegdheden van de districtsambtenaar belast met de heffing van de districtsbelastingen (de districtsbelastinginspecteur) komen verspreid voor in dit Hoofdstuk . Er is niet voorzien in de bevoegdheid van de

Aangifte Artikel 13

1. De districtsambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen zal degene die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig is, uitnodigen tot het doen van aangifte.
2. Degene die een daartoe strekkend verzoek doet bij de districtsambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen, wordt in elk geval uitgenodigd tot het doen van aangifte.
3. Bij districtsverordening worden nadere regels gesteld met betrekking tot de wijze waarop het uitnodigen tot het doen van aangifte geschiedt.
4. Een ieder die is uitgenodigd tot het doen van aangifte, is verplicht aangifte te doen door:
 - a. de in de uitnodiging gevraagde gegevens duidelijk en zonder voorbehoud, bij districtsverordening te bepalen wijze in te vullen en in te leveren.
 - b. bij districtsverordening te bepalen wijze, in te leveren.

Wijzen van heffing Artikel 14

1. Districtsbelastingen kunnen worden geheven bij wege van:
 - a. aanslag
 - b. voldoening op aangifte³¹
 - c. op andere wijze.³²
2. Indien de districtsbelastingen op andere wijze worden geheven, wordt bij districtsverordening bepaald de wijze waarop deze worden geheven [en ingevorderd] en de wijze waarop de belastingschuld aan de belastingplichtige wordt bekendgemaakt. [De belastingverordening kan daarnaast bepalen dat [de districtsraad omtrent de uitvoering van een en ander nadere regels geeft.] [Bezwaar en beroep?]

Heffing bij wege van aanslag Artikel 15

1. De vaststelling van een belastingaanslag geschiedt door het terzake daarvan opmaken van een aanslagbiljet door de districtsambtenaar belast met de heffing van de districtsbelastingen.
2. De districtsambtenaar belast met de heffing van de districtsbelastingen stelt het aanslagbiljet ter invordering van de daaruit blijkende belastingaanslag ter hand aan de districtsambtenaar belast met de invordering van de districtsbelastingen.

Artikel 16 Navordering

De districtsambtenaar belast met de heffing van de districtsbelastingen heeft de bevoegdheid om, indien mocht blijken dat er bij heffing van belasting bij wege van aanslag te weinig belasting is geheven, de te weinig geheven belasting bij wege van een navorderingsaanslag na te vorderen.

Inspecteur om 'rulings' te geven. Dit is wel in de LOFP (pag.[]) gesuggereerd, maar binnen de eenvoudige context van de districtsbelastingen zou een dergelijke bevoegdheid nauwelijks praktische betekenis hebben.

³¹ Voor de belastingheffing worden twee heffingsmethoden gehanteerd. De ene is de heffing bij wege van aanslag. De belastingadministratie stelt in deze gevallen de grootte van de verschuldigde belasting vast door het opleggen van een aanslag. De andere heffingsmethode is die van betaling op aangifte. De belastingplichtige moet in dit geval in eerste instantie zelf uitrekenen hoeveel belasting hij moet voldoen; hij doet hiervan aangifte en betaalt tegelijkertijd. (zie Introductie tot het Nederlands belastingrecht, mr. A.M. van Lieshout [] pag.234).

De heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen (art []) wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte (art. []). De heffing op waardevermeerdering wordt geheven bij aanslag (art []). Bij de vermakelijkheidsbelasting wordt eveneens aangifte gedaan over het te houden publieke vermakelijkheid en wordt de belasting op de toegangskaartjes vooruit betaald. Indien er minder kaarten verkocht zijn dan is aangegeven wordt de te veel betaalde belasting terug gegeven. Gebruiksrechten en genotsrechten (art 14) worden in het algemeen voldaan bij de indiening van het betreffende verzoekschrift.

³² De mogelijkheid wordt opengelaten dat bij districtsverordening kan worden bepaald dat de districtsbelasting op andere wijze wordt geheven. Eventuele toepassing van deze mogelijkheid verdient nadere bestudering.

Artikel 17
Heffing bij wege van voldoening op aangifte

1. In de gevallen waarin de wet voldoening van in een tijdvak verschuldigd geworden belasting op aangifte voorschrijft, is de belastingplichtige verplicht de belasting binnen [] na het einde van dat tijdvak overeenkomstig de aangifte aan de districtsambtenaar belast met de invordering van de districtsbelastingen te betalen.
2. Ook in de gevallen waarbij de wet wel voldoening van een verschuldigd geworden belasting op aangifte voorschrijft, maar niet binnen een specifiek tijdvak, is de belastingplichtige verplicht de belasting binnen [] overeenkomstig de aangifte aan de districtsambtenaar belast met de invordering van de districtsbelastingen te betalen.
3. Bij districtsverordening kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de duur van een tijdvak zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel alsmede met betrekking tot de verlening van uitstel van betaling.

Artikel 18
Naheffing

1. Indien de belasting die op aangifte behoort te worden voldaan geheel of gedeeltelijk niet betaald is, kan de ambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen de te weinig geheven belasting bij wege van naheffingsaanslag naheffen.
2. Tot geheel of gedeeltelijk niet betaald zijn wordt ook gerekend de gevallen waarbij ten onrechte, of tot een te hoog bedrag vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting dan wel teruggaaf van belasting, aangevraagd ingevolge de wet, is gegeven.

Artikel 19
Bezwaar³³

1. De aangeslagene die bezwaar heeft tegen een ingevolge deze wet (in de artikelen 15, 16 en 18) opgelegde aanslag kan binnen [] dagen, nadat het aanslagbiljet aan betrokkene is uitgereikt, een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de districtsambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen.
2. De districtsambtenaar belast met de heffing van de districtsbelastingen beslist, na betrokkene in de gelegenheid te hebben gesteld zijn bezwaren mondeling of schriftelijk toe te lichten, bij wijze van uitspraak binnen een termijn van [] dagen; deze uitspraak is met redenen omkleed.

Artikel 20
Beroep

1. Tegen de uitspraak als bedoeld in artikel 19 lid 2 kan betrokkene binnen [] dagen nadat deze uitpraak aan hem is uitgereikt in beroep komen bij de in artikel 40 bedoelde Raad van Beroep.
2. [Ook de districtsambtenaar belast met de heffing van de districtsbelastingen kan bij de Raad in beroep komen, mits hij dat doet vóór de toezending van het afschrift waarin de uitspraak op het bezwaarschrift is vermeld.]³⁴

Artikel 21
Bezwaar en beroep bij voldoening op aangifte

De voldoening op aangifte van een bedrag als belasting wordt voor de mogelijkheid van bezwaar en beroep gelijkgesteld met een opgelegde aanslag van de districtsambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen. De wettelijke voorschriften inzake bezwaar en beroep tegen zodanige aanslag zijn van overeenkomstige toepassing, voor zover de aard van de voldoening zich daartegen niet verzet.

³³ De termijnen van toepassing in de procedure van bezwaar moeten waarborgen dat door belastingbetalers aanhangig gemaakte bezwaren vlot worden afgehandeld (zie LOFP pag. []).

³⁴ De theoretische en praktische zin van deze bepaling, die voorkomt in de IB 1922, moet nog worden bekeken.

Nadere regelingen betreffende
heffing van districtsbelastingen

Artikel 22

Bij of krachtens staatsbesluit kunnen nadere regels inzake de heffing van districtsbelastingen worden gegeven.

Hoofdstuk IV
Invordering van Districtsbelastingen

Afdeling 1 Algemene bepalingen
Artikel 23

De districtsambtenaren belast met de invordering van districtsbelastingen

1. In elk district belast de districtsraad een districtsambtenaar met de invordering van districtsbelastingen (de ontvanger).
2. Naast de bevoegdheden die de districtsambtenaar belast met de invordering van districtsbelastingen heeft ingevolge deze wet, beschikt hij ook over de bevoegdheden die een schuldeiser heeft op grond van enige andere wettelijke bepaling.
3. In alle rechtsgedingen voortvloeiende uit de uitoefening van zijn taak treedt de districtsambtenaar belast met de invordering van districtsbelastingen als zodanig in rechte op.
4. Met de deurwaarderswerkzaamheden (het uitreiken van aanslagen, het doen van aanmaningen, het betekenen van dwangbevelen) bij het districtsbelastingkantoor is een specifiek daartoe door de districtsraad aangewezen districtsambtenaar (de deurwaarder) belast.³⁵

Artikel 24
Toerekening

1. De toerekening van de betalingen geschiedt achtereenvolgens aan:
 - a. de kosten;
 - b. de rente;
 - c. de aanslag.
2. Toerekening van betalingen op een aanslag geschiedt naar evenredigheid aan de enkelvoudige belasting en aan de in de belasting begrepen verhoging.

Afdeling 2 Invordering in eerste aanleg

Artikel 25
Bekendmaking aanslagbiljet

1. De ambtenaar belast met de invordering van districtsbelastingen maakt de belastingaanslag bekend door uitreiking van het door de inspecteur voor de belastingschuldige opgemaakte aanslagbiljet.
2. Een aanslag is door de belastingschuldige in zijn geheel verschuldigd en het verschuldigde dient bij de kassa van het districtsbelastingkantoor te worden voldaan of door middel van overmaking op de bankrekening van het districtsbelastingkantoor.

Artikel 26
Aanslag invorderbaar

1. Een belastingaanslag is invorderbaar [] maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet.
2. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaar- of beroepschrift inzake een aanslag.

³⁵ In de LOFP (pag.[]) wordt de mogelijk geopperd dat districtsbelastingen kunnen worden geïnd via banken en openbare nutsbedrijven. Dit zou een maatregel kunnen zijn die tot stand zou moeten komen met medewerking van de belastingplichtigen. Gedwongen invordering via dergelijke instellingen is geen praktisch optie.

Artikel 27
Onmiddellijke invorderbaarheid

Een belastingaanslag is terstond en tot het volle bedrag invorderbaar, indien:

- a. de belastingschuldige in staat van faillissement is verklaard;
- b. naar het oordeel van de districtsambtenaar belast met de invordering van districtsbelastingen, gegronde vrees bestaat dat goederen van de belastingschuldige voor verhaal door de ontvanger zullen worden verduisterd;
- c. de belastingschuldige het betreffende district metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar een plaats buiten het betreffende district;
- d. de belastingschuldige buiten het betreffende district woont of gevestigd is dan wel in het betreffende district geen vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft en naar het oordeel van de districtsambtenaar belast met de invordering van districtsbelastingen gegronde vrees bestaat dat de belastingschuld niet kan worden verhaald;
- e. op goederen waarop een belastingschuld van de belastingplichtige kan worden verhaald beslag is gelegd;
- f. goederen van de belastingschuldige worden verkocht tengevolge van een beslaglegging namens derden;
- g. [ten laste van de belastingschuldige een vordering wordt gedaan als bedoeld in artikel [18], tenzij hij aannemelijk maakt dat de belastingschuld kan worden verhaald;]
- h. de aanslag is opgelegd in verband met het niet of slechts gedeeltelijk betalen van de belasting als gevolg van opzet of grove schuld;

Afdeling 3 Dwanginvordering

Artikel 28
Aanmaning

Indien de belastingschuldige een aanslag niet binnen de gestelde termijnen betaalt, maant de ontvanger hem schriftelijk aan om alsnog binnen [] dagen na dagtekening van de aanmaning te betalen, onder kennisgeving dat de belastingschuldige anders door de middelen bij de wet bepaald tot betaling zal worden gedwongen. De aanmaning kan betrekking hebben op verschillende aanslagen.

Artikel 29
Dwangbevel

Indien de belastingschuldige na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van de belasting geschieden bij wege van een door de ontvanger uit te vaardigen dwangbevel; het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende aanslagen.

Artikel 30
Betekening dwangbevel

De betekening van het dwangbevel geschiedt overeenkomstig de regels van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechts-vordering met betrekking tot de betekening van dagvaardingen.

Artikel 31
Executoriale titel

Het dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten uitvoer kan worden gelegd.³⁶

Artikel 32
Verzet

De belastingplichtige kan tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel in verzet komen bij de rechter die bevoegd is kennis te nemen van geschillen over de schuldvordering waarvoor het dwangbevel ten uitvoer kan worden gelegd.³⁷

³⁶ Bedoelde voorschriften zijn opgenomen in artikel 313 e.v. van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Zie in dit verband ook LOFP pag.[].

³⁷ Regels welke betrekking hebben op verzet zijn geregeld in titel 1 afdeling 6 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. Voor zover het verzet de tenuitvoerlegging bestrijdt, heeft het schorsende werking. Indien de belastingschuldige niet binnen 14 dagen in verzet komt, kan de ontvanger overgaan tot het leggen van beslag.

Afdeling 4 Bijzondere bepalingen

Artikel 33 Verhaalsrechten

1. Het district heeft voor alle door haar geheven belastingen een voorrecht op alle goederen van de belastingschuldige.
2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van artikelen 1169, lid 1 en 1179, lid 1 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover de kosten zijn gemaakt na de dagtekening van het aanslagbiljet; het voorrecht geldt echter niet boven pand en hypotheek. Deze rang blijft behouden in geval van faillissement van de belastingschuldige, ongeacht of tevoren inbeslagneming heeft plaatsgevonden.

Artikel 34 Verrekening³⁸

1. Met betrekking tot de districtsbelastingen is verrekening op de voet van afdeling 4 van titel IV van boek drie van het Burgerlijk Wetboek niet mogelijk.
2. De ambtenaar belast met de invordering van de districtsbelastingen is ten aanzien van de belastingschuldige
3. bevoegd aan hem uit te betalen en van hem te innen bedragen terzake van de districtbelastingen met elkaar te verrekenen.

Artikel 35 Uitstel van betaling

1. De ambtenaar belast met de invordering van de districtsbelastingen kan onder door hem te stellen voorwaarden schriftelijk, voor een bepaalde tijd, uitstel van betaling verlenen.
2. Het uitstel kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.

Artikel 36 Rente

1. Bij overschrijding van de voor de aanslag geldende enige of laatste termijn wordt aan de belastingschuldige rente in rekening gebracht over het op de aanslag openstaande bedrag, met dien verstande dat voor het gehele tijdvak waarover de rente wordt berekend dit bedrag wordt verlaagd ingeval de aanslag wordt verminderd.
2. Het rentepercentage dat volgens de wet in het algemeen geldt bij vertraging in de voldoening van een geldschuld is van toepassing.³⁹

Artikel 37 Kwijtschelding

De districtsraad kan bij districtsverordening regels vaststellen krachtens welke, door degene die met het invorderen van districtsbelastingen is belast, aan de belastingschuldigen die niet in staat zijn anders dan met buitengewoon bezwaar een aanslag te voldoen, geheel of gedeeltelijk kwijtschelding verlenen.⁴⁰

³⁸ Regels m.b.t. compensatie of vergelijking van schuld zijn opgenomen in de artikelen 1446-1456 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 1447 BW geeft aan dat vergelijking van schuld van rechtswege plaats vindt. In beginsel zijn de wettelijke regelingen betreffende verrekening toepasselijk op publiekrechtelijke schulden (HR 28 mei 1993, NJ 1994, 435). De aard van de rechtsverhouding waaruit de vorderingen zijn ontstaan is in beginsel niet van belang voor de bevoegdheid tot verrekening, maar dit is anders indien uit de wet voortvloeit dat de aard van de rechtsverhouding waaruit een schuld voortvloeit zich tegen verrekening door de schuldenaar verzet. Voor districtsbelastingenschulden wordt ingevolge de onderhavige bepaling een eigen regeling van kracht die de toepasselijkheid van de regels van het BW uitsluit (zie C. Asser, Verbintenissenrecht deel 1 de verbintenis in het algemeen, pag.467). Zie ook LOFP pag.[].

³⁹ Zie artikel [] van het Surinaams Burgerlijk Wetboek [en....]

⁴⁰ De betreffende bepalingen zullen in de betreffende districtsbelastingverordeningen voor elke belasting dienen te worden vermeld. Zowel normering als toepassing van voorschriften zullen rekening dienen te houden met onder meer beginselen van gelijkheid, rechtszekerheid en zorgvuldigheid.

Artikel 38 Verjaring

Het recht tot dwanginvordering alsmede het recht tot verrekening met betrekking tot een aanslag verjaren door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag volgend op die waarop die aanslag geheel invorderbaar is dan wel, indien zulks tot een later tijdstip leidt, vijf jaren na de aanvang van de dag volgende op die waarop de laatste akte van vervolging terzake van die aanslag aan de belastingschuldige is betekend.

Artikel 39 Aansprakelijkheid

1. De bepalingen van dit artikel laten, behoudens voorzover anders is vermeld, onverlet het bepaalde met betrekking tot de aansprakelijkheid in enige andere wettelijke regeling.
2. De bepalingen van dit artikel strekken zich niet uit tot in de belasting begrepen verhogingen, rentes en kosten, tenzij het belopen daarvan aan de aansprakelijke verweten kan worden.
3. In afwijking in zoverre van andere wettelijke regelingen is hoofdelijk aansprakelijk voor belastingen, verschuldigd door:
 - a. lichamen zonder rechtspersoonlijkheid of een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam dat niet volledig rechtsbevoegd is: ieder van de bestuurders;
 - b. een niet in Suriname gevestigd lichaam: de leider van zijn vaste inrichting in Suriname dan wel in Suriname wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, tenzij deze aantoont dat het niet aan hem te wijten is dat de belasting niet is voldaan;
 - c. een lichaam dat is ontbonden: ieder van de met de vereffening belaste personen – met uitzondering van de door de rechter benoemde vereffenaar - , behoudens voor zover zij aantonen dat het niet voldoen van de belastingschuld niet aan hen te wijten is.
4. Voor de toepassing van lid 3 wordt als bestuurder aangemerkt de volledig aansprakelijke vennoot van een maat- of vennootschap.
5. Voor de toepassing van lid 3 wordt ingeval een bestuurder van een lichaam zelf een lichaam is, onder bestuurder mede verstaan ieder van de bestuurders van het laatstbedoeld lichaam.

Hoofdstuk V De Raad van beroep in zaken betreffende districtsbelastingen.

Artikel 40 Algemene bepalingen

1. Er is een Raad voor beroep in zaken betreffende districtsbelastingen.⁴¹
2. De Raad neemt kennis van alle gevallen waarin beroep wordt aangetekend tegen een aanslag van een districtsambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen.
3. De Raad beslist in hoogste instantie over de grootheid/ hoogte van de aanslag.

Artikel 41 Samenstelling

1. De Raad van Beroep bestaat uit 3 leden en 3 plaatsvervangende leden die door de President worden benoemd.
2. Een lid en diens plaatsvervanger zijn Districts-Commissaris, een lid en diens plaatsvervanger zijn ambtenaren , die in verschillende districten met de heffing van districtsbelastingen zijn belast en een lid en diens plaatsvervanger zijn leden van districtsraden van verschillende districten.
3. De leden worden benoemd voor een periode van 2 jaren en zijn herbenoembaar.
4. Het lid dat Districts-Commissaris is, en in voorkomende gevallen diens plaatsvervanger, treedt op als voorzitter van de Raad van beroep.
5. De President benoemt tevens een secretaris van de Raad. Deze heeft slechts een adviserende stem.

⁴¹ Om redenen van doelmatigheid en efficiënte is de voorkeur gegeven aan een Raad van beroep die landelijke bevoegdheid heeft en dus kennis neemt van het beroep in alle zaken betreffende districtsbelasting boven specifieke Raden van beroep voor elk district apart (artikel 40 lid 2). De regels van samenstelling van de kamer van de Raad van beroep die in een specifiek geval van het beroep kennis neemt (artikel 41) waarborgen dat personen die een functie hebben in het desbetreffende district, geen deel van die kamer kunnen uitmaken.

6. Onverminderd andere gevallen van verhindering, zal een lid voor de behandeling van een beroep door diens plaatsvervanger vervangen worden, indien het beroep gericht is tegen een aanslag opgelegd terzake van districtsbelastingen van het district waar dit lid Districts-Commissaris, ambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen of lid van de districtsraad is.

Artikel 42 Procedure

1. Het beroep op de Raad wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift
2. Elk ingekomen beroepschrift wordt binnen [] dagen na ontvangst door de secretaris van de Raad gezonden naar de districtsambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen die de betreffende aanslag heeft opgelegd.
3. Binnen 30 dagen na ontvangst van het beroepschrift worden, op plaats en tijdstip door de Voorzitter bepaald, degene die het beroep heeft ingesteld en de districtsambtenaar belast met de heffing van de districtsbelastingen die de betreffende aanslag heeft opgelegd, in de gelegenheid gesteld om de Raad inlichtingen te verschaffen en hun respectieve standpunten toe te lichten.

Artikel 43 Beslissingen

1. De Raad beslist binnen 90 dagen na ontvangst van het beroepschrift.
2. De beslissing van de Raad vindt plaats bij meerderheid van stemmen. Zijn er meer dan twee verschillende gevoelens uitgebracht, dan wordt beslist in de zin, die het meest overeenkomt met het gevoel van de meerderheid.
3. De uitspraak van de Raad is met redenen omkleed. Zij vermeldt de dag, waarop zij wordt vastgesteld en wordt door de voorzitter en secretaris ondertekend.
4. Afschrift van de uitspraak wordt door de secretaris, bij aangetekende brief aan de belanghebbende en aan de desbetreffende districtsambtenaar belast met de heffing van districtsbelastingen, gezonden.

Hoofdstuk VI Strafrechtelijke bepalingen

Artikel 44

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste... maanden of een geldboete van ten hoogste [] Surinaamse dollars wordt gestraft degene die:
 - a. Ingevolge deze wet verplicht is tot het verstrekken van inlichtingen of gegevens en deze niet, onjuist of onvolledig verstrekt;
 - b. Ingevolge deze wet verplicht is tot het voor raadpleging beschikbaar stellen van boeken, bescheiden, andere gegevensdragers of de inhoud daarvan en die geen, valse of vervalste gegevensdragers, voor raadpleging beschikbaar stelt, dan wel de inhoud daarvan niet, in valse of vervalste vorm voor dit doel beschikbaar stelt; een en ander, indien daarvan het gevolg zou kunnen zijn dat te weinig belasting zou worden ingevorderd.
2. Degene die één van de in het eerste lid omschreven feiten opzettelijk begaat, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste [] jaren of een geldboete van ten hoogste [] Surinaamse dollars of, indien dit hoger is, ten hoogste eenmaal het bedrag van de te weinig ingevorderde belasting.

Artikel 45

Degene, die volgens deze wet tot aangifte verplicht is, doch niet aan deze verplichting voldoet, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste [] Surinaamse dollars; voor toepassing van dit artikel wordt het niet tijdig doen van aangifte beschouwd als het niet doen van die aangifte.

Hoofdstuk VII

Overgangs- en slotbepalingen Artikel 46

1. Deze wet, die als "Algemene Wet districtsbelastingen" kan worden aangehaald, wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt geheel of gedeeltelijk met ingang van een door de President te bepalen tijdstip in werking.

3

Aanzet tot Wet houdende regels inzake de financiële verhouding tussen de Staat en de Districten

(Wet Financiële verhouding)

Versie HRL 20-1-2006 12:49

Wet van, 200[] houdende regels inzake de financiële verhouding tussen de Staat en de districten (Wet Financiële verhouding)

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het in het kader van de financiële- en fiscale decentralisatie het wenselijk is regels vast te stellen inzake de financiële verhouding tussen de Staat en de districten.^{42 43}

Heeft de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Hoofdstuk I Algemene Bepalingen

Artikel 1

In deze wet wordt verstaan onder

- a. De Ministers: De Minister belast met de zorg voor het regionaal bestuur en de Minister belast met de zorg voor de staatsfinanciën;
 - b. Uitkeringsjaar: het kalenderjaar waarover het recht op uitkering ontstaat.
- []

Hoofdstuk II Het egalisatiefonds

Algemeen Artikel 2

1. Er is een egalisatiefonds. Dit fonds is een begrotingfonds.⁴⁴
2. De Ministers beheren de begroting van dit fonds.

⁴² In de huidige gecentraliseerde bestuursvorm heeft het district als zodanig geen begroting en geen inkomsten. Op de centrale begroting komen posten voor die de centrale overheid via haar organen besteedt voor bestrijding van kosten van de districtshuishouding. Als gevolg van de gedecentraliseerde bestuursvorm krijgt het district een eigen begroting en eigen inkomsten voor de bestrijding van de taken die de centrale overheid aan het district overlaat (als autonome taken) of (als medebewind-taken) aan het district overdraagt.

⁴³ Deze wet regelt de grondslag vwb het systeem van afdrachten, bestaande uit algemene afdrachten, aanvullende afdrachten en bijzondere afdrachten. De wettelijke grondslag voor het systeem van subsidies (algemene subsidies en bijzondere subsidies) is de Begrotingswet. Het systeem van financiële verhoudingen dat verband houdt met districtsbelastingen en heffingen (huurwaardebelasting, gemakkelijksbelasting, en een reeks van 8 heffingen) vindt voorlopig zijn grondslag in de Interim-wet van 11 maart 2003 maar zal naderhand geregeld worden in de Algemene Wet Districtsbelastingen. De heffing op waardevermeerdering heeft als bestemmingsheffing zijn grondslag in artikel 38 van de Wet Regionale Organen. De drie systemen vullen elkaar aan. Zie het Technisch Achtergronddocument (pg 3) voor het onderscheid tussen het systeem van subsidies en het systeem van belastingen als bronnen van inkomsten van de districten.

⁴⁴ De bedoeling van een egalisatiefonds is 'afzondering' ter bevordering van de boekhoudkundige overzichtelijkheid van de verdeling van de aanspraken van de districten op algemene en aanvullende afdrachten alsmede de garantie van automatische overheveling daarvan van het centrale naar districtsniveau. (Zie Technisch achtergronddocument pg 4)

Artikel 3

1. Bij wet wordt ten aanzien van ieder uitkeringsjaar een bedrag aan middelen van de Staat ten behoeve van het egalisatiefonds gereserveerd.
2. De uitgaven en de ontvangsten van het fonds zijn over ieder uitkeringsjaar aan elkaar gelijk.

Artikel 4

De begroting van het egalisatiefonds vermeldt het bedrag dat als verplichting geldt voor het totaal van de algemene en de aanvullende afdrachten.

Artikel 5 Algemene afdrachten

1. Een district heeft over ieder uitkeringsjaar recht op een algemene afdracht uit het egalisatiefonds.
2. De algemene afdracht wordt gestort in het districtsfonds van het district en wordt door het district bestemd voor bestrijding van de kosten verbonden aan uitoefening van haar autonome taken.^{45 46}
3. De districten hebben gezamenlijk over een uitkeringsjaar als algemene afdrachten recht op het in artikel 4 bedoelde bedrag voor dat jaar, verminderd met het totaal aan verplichtingen voor aanvullende afdrachten die over het uitkeringsjaar worden aangegaan.

Artikel 6

De verdeling over de districten van het voor de algemene afdrachten beschikbare bedrag houdt rekening met verschillen tussen de districten onderling in hun vermogen om te voorzien in eigen inkomsten en met verschillen in hun noodzakelijke uitgaven.

Artikel 7⁴⁷

1. Ten behoeve van de verdeling worden verdeelmaatstaven gehanteerd. De maatstaven hebben betrekking op de kenmerken die zijn vermeld in de navolgende tabel.

Tabel

Kenmerken, grondslagen en wegingsfactoren van de verdeelmaatstaven voor het egalisatiefonds.

	Kenmerk	Grondslagen	Wegingsfactor
1	Districtsbevolking	Bevolkingsdichtheid	Het percentage van het aantal inwoners van het district ten opzichte van het totaal aantal inwoners van Suriname.
2	Totale oppervlakte van het district	Bodemgebruik	Het percentage van het bodemgebruik van het district ten opzichte van het landelijke bodemgebruik.
3	Wegennet	De lengte van secundaire en tertiaire – openbarewegen.	Het percentage van het secundaire en tertiaire openbarewegennet van het district ten opzichte

⁴⁵ Het Technisch Achtergronddocument wijst op pg 6 terecht op het belang van overeenstemming tussen de door de centrale overheid aan de districten overgehevelde fondsen en de verantwoordelijkheden van de districten.

⁴⁶ Op pg 6 van het Technisch Achtergronddocument wordt een opsomming gegeven van taken' die aan de districten zijn of zullen worden toegewezen'. Het is niet duidelijk of deze opsomming uitsluitend autonome taken betreft of ook taken die in medebewind aan de districten worden opgedragen. Deze onduidelijkheid vindt zijn oorzaak in het feit dat in dit document geen onderscheid wordt gemaakt tussen autonome en medebewind taken en afhankelijk van dit onderscheid in de ter beschikkingstelling van fondsen als algemene of bijzondere afdrachten. Dit onderscheid is een basisbeginsel van de thans voorgestelde wettelijke regeling. De deugdelijkheid van dit onderscheid als beginsel dient evenwel nog in de praktijk te worden getoetst.

⁴⁷ De 'verdeelmaatstaven' (de kenmerken, grondslagen en wegingsfactoren), zijn ontleend aan het 'Technisch achtergronddocument voor het systeem van verdeling van subsidies en inkomsten' pgs. 4. en 16. Deze informatie verdient wellicht nadere toetsing, uitleg en concretisering. Zie ook artikel 15 hieronder.

			van het landelijke wegennet.
	Kenmerk	Grondslag	Wegingsfactor
4	Kanalennet	De lengte van het Netwerk van openbare drainage- en irrigatie kanalen.	Het percentage van het netwerk van openbare drainage- en irrigatie kanalen van het district ten opzichte van het landelijke.
5	Openbaar landgebruik	De omvang plantsoenen, pleinen, en andere voor openbaar gebruik bestemde plaatsen.	Het percentage van het openbaar landgebruik van het district ten opzichte van het landelijk openbaar landgebruik.
6	Ontwikkelingsniveau	Ontwikkelingsindex van het district.	De verhouding van de ontwikkelingsindex van het district ten opzichte van het landelijke ontwikkelingsindex.

2. Bij staatsbesluit wordt bepaald welke verdeelmaatstaven worden gehanteerd en hoe deze worden gehanteerd.⁴⁸

Krachtens eerdergenoemd staatsbesluit kunnen nadere voorschriften worden gegeven omtrent de toepassing van de bij de bepaling gebruikte begrippen en omtrent de wijze van telling van het aantal eenheden per verdeelmaatstaf.

Artikel 8

1. Ten behoeve van de verdeling stellen de Ministers over ieder uitkeringsjaar bedragen per eenheid vast die behoren bij de verdeelmaatstaven.
2. De Ministers stellen over ieder uitkeringsjaar de algemene afdrachten aan de districten vast. Zij verdelen daartoe het voor de algemene afdrachten in het egalisatiefonds beschikbare bedrag onder de districten naar rato van de uitkeringsbasis.
3. De in lid 2 bedoelde uitkeringsbasis voor het district is de som van de produkten die worden verkregen door voor iedere verdeelmaatstaf het aantal eenheden van die maatstaf te vermenigvuldigen met het bij de maatstaf behorende bedrag per eenheid.

Artikel 9 Aanvullende afdrachten

1. De Ministers kunnen, op aanvraag van een district, aan het district over een uitkeringsjaar een aanvullende afdracht uit het egalisatiefonds verlenen.
2. Een aanvullende afdracht wordt verleend indien de middelen uit de algemene afdracht van het district aanmerkelijk en structureel tekort zullen schieten om in de noodzakelijke behoefte voor bestrijding van kosten van autonome taken te voorzien, terwijl de eigen inkomsten van het district zich op een redelijk peil bevinden.⁴⁹
3. De Ministers kunnen voorschriften verbinden aan het besluit tot verlening van de aanvullende afdracht.
4. De Ministers kunnen een gegeven aanvullende afdracht verminderen of intrekken indien:
 - a. de financiële positie van het district verbetert;

⁴⁸ De bepaling van de verdeelmaatstaven en de hantering daarvan zal periodiek, naar gelang omsatndigheden wijzigien moeten worden herzien. Er mag genoegelijk van worden uitgaan dat deze noodzaak van actualisering zorgvuldig worden afgewogen tegen de behoefte van elk district aan voorspelbaarheid van het bedrag dat als algemene sdracht beschikbaar komt.

⁴⁹ De behoefte aan aanvullende afdrachten wegens aanmerkelijke en structurele tekorten voor het bestrijden van de kosten van autonome taken zal zich wellicht voordoen in de opstartfase van de decentralisatie. Voor zover er in die fase sprake is van structurele tekorten voor het bestrijden van kosten van andere dan autonome taken, biedt de aanvullende afdracht geen oplossing, maar zal een algemene subsidie van de centrale overheid moeten worden verkregen. Dit zal zich met name voordoen bij de veronderstelde subsidie van salarissen van degenen die in het district werkzaam zijn en niet voor autonome taken worden ingezet, of uit bijzondere afdrachten worden bekostigd, maar wel uit 'beleidsoverwegingen' voor het district werkzaam blijven.

Na de opstart zal een beroep op een aanvullende afdracht in feite alleen in een ernstige 'noodtoestand' kunnen worden gedaan.

- b. het district in strijd handelt met een wettelijk voorschrift dat betrekking heeft op de aanvullende afdracht, of met een voorschrift dat aan het besluit tot verlening van de aanvullende afdracht is verbonden.
5. Het district dat een aanvullende afdracht heeft aangevraagd, of waaraan een aanvullende afdracht is gegeven, neemt maatregelen ter verbetering van haar financiële positie.

Artikel 10 De betalingen

1. De Ministers doen betalingen uit het egalisatiefonds aan de districten, zonedig vooruitlopend op de vaststelling van de algemene afdrachten over het uitkeringsjaar.
2. Indien de over enig uitkeringsjaar verrichte betalingen aan het district hoger of lager zijn de over dat jaar voor het district vastgestelde afdrachten, wordt het verschil teruggevorderd of uitbetaald

Hoofdstuk III De bijzondere afdrachten

Artikel 11

1. Aan de districten worden uit de Staatskas bijzondere afdrachten verstrekt ter bestrijding van de kosten gemaakt bij de uitoefening van medebewind taken.^{50 51}
2. Deze wijze van bekostiging wordt in de wettelijke regelingen waarbij aan districten medebewind taken worden opgedragen, aangewezen geacht.
3. Nadere regelen betreffende bijzondere afdrachten worden vastgesteld bij staatsbesluit.

Hoofdstuk IV Overige Bepalingen

Overgangsbepalingen en Slotbepalingen Artikel 12

Bij of krachtens staatsbesluit kunnen nadere regels worden gesteld omtrent:

- a. de toepassing van de in deze wet gehanteerde begrippen;
- b. de procedure tot vaststelling en verstrekking van afdrachten als bedoeld in deze wet;
- c. het verzamelen en vaststellen van gegevens ten behoeve van afdrachten;
- d. het doen van mededelingen en het verschaffen van inlichtingen in verband met de vaststelling en verstrekking van afdrachten.

Artikel 13

Op een afdracht als bedoeld in deze wet kan er geen beslag onder de staat worden gelegd.

Overgangsbepalingen Artikel 14

1. In afwijking van artikel 7, tweede lid, wordt voor de eerste maal bij wet bepaald welke verdeelmaatstaven worden gehanteerd en hoe deze worden gehanteerd.
Krachtens die wet, bij Ministeriele beschikking, kunnen nadere voorschriften worden gegeven omtrent de toepassing van de bij de bepaling gebruikte begrippen en omtrent de wijze van telling van het aantal eenheden per verdeelmaatstaf.
2. In afwijking van artikel 8, eerste lid, worden de bedragen per eenheid behorend bij de in het eerste lid bedoelde maatstaven, over het eerste uitkeringsjaar bij wet vastgesteld.
Daarbij kan worden bepaald dat De Ministers deze bedragen aan kunnen passen in verband met wijzigingen ten aanzien van het districtsfonds, die door middel van wijzigingen in de bedragen per eenheid over de districten verdeeld behoren te worden.

⁵⁰ Het Technisch Achtergronddocument beschouwt in beginsel alle overmakingen van de centrale overheid aan de districten die geen algemeen afdrachten zijn als subsidies. In het hier voorgestelde systeem worden de overmakingen die de centrale overheid aan de districten 'verschuldigd' is voor de uitoefening van medebewind taken aangemerkt als 'bijzondere afdrachten'.

⁵¹ Zie de hierboven in nt 4 gemaakte opmerking over de noodzaak van overeenstemming van 'overgehevelde fondsen' en 'taken' waarvoor die bestemd zijn.

Slotbepalingen
Artikel 15

1. Deze wet kan worden aangehaald als: De Wet Financiële verhouding.
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. Met de uitvoering van deze wet zijn belast de Minister belast met de zorg voor het regionaal bestuur en de Minister belast met de zorg voor staatsfinancien.

4

Concept Staatsbesluit invoering heffing waardevermeerdering

Concept 20-jan-06 Versie HRL

STAATSBESLUIT van, houdende regels voor het invoeren van de districtsheffing op waardevermeerdering.

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

Overwegende dat – ter uitvoering van artikel 38 lid 1 van de wet van 29 juni 1989, houdende regels betreffende de inrichting en de bevoegdheden van de Regionale Organen (Wet Regionale Organen) (S.B.1989 No.44) – het nodig is het volgende vast te stellen;

Heeft, na goedkeuring door de Raad van Ministers, de Staatsraad gehoord, bekrachtigd het onderstaand besluit;

Artikel 1 Algemene Bepalingen

In dit staatsbesluit wordt verstaan onder:

- district: een bestuursgebied, waarvan de grenzen bij wet, regelende de districtenindeling, zijn vastgesteld;
- belanghebbenden: degenen die krachtens eigendom, bezit of ander beperkt (zakelijk) recht het genot hebben van onroerende zaken die ten gevolge van door het district tot stand te brengen of tot stand gebrachte voorzieningen ten opzichte van andere in het district gelegen onroerende zaken meer in waarde toenemen;
- waardevermeerdering: de mate waarin ten gevolge van voorzieningen, de waarde van bepaalde onroerende zaken ten opzichte van andere onroerende zaken, meer toeneemt;
- Voorzieningen: door het district aangebrachte verbeteringen [van openbaar nut] ten aanzien van publieke zaken, die waardevermeerdering ten gevolge hebben.

Artikel 2 Districtsheffing op waardevermeerdering

Binnen het gebied van het district kan bij districtsverordening, welke goedkeuring van De Nationale Assemblée behoeft, de districtsheffing op waardevermeerdering worden ingevoerd.

Artikel 3 Doel en onderwerp van de heffing op waardevermeerdering

De heffing op waardevermeerdering kan worden geheven teneinde de kosten van in het district tot stand te brengen of tot stand gebrachte voorzieningen op belanghebbenden te verhalen indien deze voorzieningen tot gevolg hebben dat bepaalde onroerende zaken ten opzichte van andere in het district gelegen onroerende zaken meer in waarde toenemen.

Indien de aan de voorzieningen verbonden kosten terzake van een onroerende zaak krachtens overeenkomst zijn of worden voldaan, wordt de heffing op waardevermeerdering terzake van die onroerende zaak niet geheven.

Artikel 4 De toepassing van de heffing

De heffing kan slechts worden ingevoerd vanwege een of meer van de volgende voorzieningen:

- a. de aanleg en verbetering van riolerings - en afvoersystemen
- b. de aanleg, verbreding, en verbetering (bestrating) van binnenwegen
- c. de aanleg en verbetering van drinkwatersystemen
- d. de aanleg en verbetering van straatverlichting

Artikel 5
De verschuldigen van de heffing

De heffing is verschuldigd door degenen die van onroerende zaken als bedoeld in artikel 3 krachtens eigendom, bezit of beperkt (zakelijk) recht het genot hebben.

Artikel 6
De verschuldigde heffing

De heffing is door belanghebbenden verschuldigd ter gehele of gedeeltelijke dekking van de kosten van voorzieningen en naar rato van de mate waarin ten gevolge van de voorzieningen de onroerende zaken ten opzichte van andere onroerende zaken meer in waarde zijn toegenomen.

Artikel 7
Bepalingen nader te regelen bij districtsverordening

Bij districtsverordening worden nadere regels vastgelegd betreffende:

- de voorbereiding van voorzieningen;
- de aanleg van voorzieningen.

Artikel 8
Wijze van heffing

De heffing wordt geheven bij wege van aanslag.

Artikel 9
Slotbepalingen

1. Dit Staatsbesluit wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Het treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

5

Aanzet voor een ontwerp model Districtsverordening betreffende heffing op waardevermeerdering District X

Versie HRL 20-1-2006 12:49

Uitgangspunten:

Geraadpleegde eerdere studies

1. Ontwerp Betterment Districtsverordening 15 april 2001 (Engelse en Nederlandse versie) met Toelichting opgesteld door IDB Consultant Philip Rosenberg bijgestaan door PPIU Taskmanager Mahender Pershad
2. Algemene 'Toelichting' van Bas Ahmad Ali (ongedateerd)
3. Comments on Betterment Tax Ordinance of April 2001 by CW Team (undated)
4. Technical Background Paper 'Comments on Betterment Tax' with specific comments on 'Ontwerp Better Districtsverordening CIAT December 2003'
5. Comments on CIAT Technical Background Paper undated, no author mentioned
6. Concept Districtsverordening 'Burgerparticipatie' met Nota van Toelichting, ongedateerd opgesteld door Tuur en Troon(?)

Geraadpleegde literatuur

[]

Wetgevingsraamwerk

Artikel 38 van de Wet Regionale Organen:

1. Ten aanzien van bij staatsbesluit aan te geven onderwerpen kunnen, binnen het gebied van het district, bestemmingsheffingen worden ingevoerd.
2. Districtsverordeningen met betrekking tot bestemmingsheffingen behoeven de goedkeuring van De Nationale Assemblée.

Artikel [] van het Staatsbesluit van [] waarin de onderwerpen zijn aangegeven ten aanzien waarvan binnen het gebied van het district⁵² bestemmingsheffingen kunnen worden ingevoerd.

Een districtsverordening waarin voor een bepaald district de invoering van een bepaalde bestemmingsheffing (zoals de districtsheffing op waardevermeerdering) wordt gegereld voor een of meer van de onderwerpen waartoe bij staatsbesluit de bevoegdheid is toegekend. .

Een besluit van de districtsraad waarin voor een concreet geval de heffing op waardevermeerdering wordt geregeld.

Een of meer besluiten van het districtsbestuur waarbij het besluit van de districtsraad om in een concreet geval de heffing op waardevermeerdering in te voeren wordt voorbereid en uitgevoerd.

Algemeen:

De bestemmingsheffing :

Haar karakter en verdere bijzonderheden

De heffing op waardevermeerdering:

Een bestemmingsheffing ; de bijzondere kenmerken daarvan (inhoudelijke en processuele)

De redenen voor invoering van de heffing op waardevermeerdering:

'past in de tijdgeest van participatie' en 'ownership', vindt 'mondiaal' toepassing en wordt gezien als een 'instrument van ontwikkeling'; heeft antecedenten (waterschapsheffing).

Wat wordt er in de praktijk van verwacht: concrete doelstellingen.

⁵² In het staatsbesluit kunnen in beginsel voor alle districten verschillende onderwerpen worden aangegeven. Er kunnen ook afzonderlijke staatsbesluiten per district of per categorie districten worden uitgevaardigd. Bovendien kunnen de onderwerpen ook verschillen afhankelijk van de vorm van de bestemmingsheffingen. Vewachtbaar is dat in de eerste fase van uitvoering de onderwerpen uniform zullen zijn en dat het accent zal liggen op de bestrating van wegen. De waardevermeerdering voor aangrenzende percelen zal duidelijk en relatief eenvoudig vast te stellen zijn.

Districtsverordening betreffende heffing op waardevermeerdering in District X

Inhoud:

Considerans

Hoofdstuk I :	Algemene bepalingen
Artikel 1:	Definities
Hoofdstuk II :	Heffing op waardevermeerdering
Artikel 2:	Aard van de heffing op waardevermeerdering
Artikel 3:	Onderwerp van de waardevermeerdering
Hoofdstuk III :	Regels betreffende voorbereiding van voorzieningen
Artikel 4:	De verschuldigen van de heffing
Artikel 5:	De verschuldigde heffing
Hoofdstuk IV :	Regels betreffende aanleg van voorzieningen
Artikel 6:	Het initiatief voor voorzieningen
Artikel 7:	Het voorwerp van voorzieningen
Artikel 8:	Identificatie van belanghebbenden
Artikel 9:	Waarborgen omtrent voorzieningen
Artikel 10:	Kosten van voorzieningen
Artikel 11:	Raadpleging van belanghebbenden
Artikel 12:	Het districtsbesluit tot uitvoering
Artikel 13:	De verantwoordelijke organen
Artikel 14:	Waarborgen voor een deugdelijke uitvoering
Artikel 15:	Waarborgen voor het financieel beheer
Hoofdstuk V :	Heffing en invordering
Artikel 16:	De heffingsplichtigen
Artikel 17:	De heffingsgrondslag
Artikel 18:	De heffingsmaatstaf
Artikel 19:	Het heffingstarief
Artikel 20:	Vormen van heffing
Artikel 21:	Wijze van heffing
Artikel 22:	Invordering
Hoofdstuk VI :	Slotbepalingen
Artikel 23:	Inwerkingtreding
Artikel 24:	Citeertitel

Considerans:

Verwijzingen naar:

- a) artikel 38 van de Wet Regionale Organen
- [b] artikel 4 lid 1 van de Interimwet Financiële Decentralisatie]
- c) artikel 3 lid 1 van de Districtsverordening Districtsfonds voor het District [] d) artikel [] van het Staatsbesluit van [] aangevende de onwerpen ten aanzien waarvan het district bevoegd is een heffing op waardevermeerdering in te voeren.
- e) artikel [] van [] en van [] van [] regelende heffing en invordering⁵³

Doelstelling:

De districtsverordening beoogt een billijke bijdrage van belanghebbenden in de kosten van aanleg van voorzieningen waar zij bij uitstek door waardevermeerdering een voordeel van genieten,⁵⁴

⁵³ De regelingen op het stuk van heffing en invordering zijn verouderd. In plaats van de invordering en heffing van districtsbelastingen te enten op de die regelingen of de tostandkoming van een herziene regeling af te wachten wordt er voor gekozen om de heffing en invordering van districtsbelastingen separaat te regelen in de vast te stellen Algemene Wet op de Districtsbelastingen. Onderdeel daarvan is ook het recht van parate executie.

⁵⁴ Er is gesuggereerd om ook eventuele donaties van 'derden' en vrijwillige bijdragen van belanghebbenden en anderen in deze regeling betreffende de heffing op waardevermeerdering een 'wettelijke' grondslag te geven. Donaties en vrijwillige bijdragen

Hoofdstuk I : Algemene bepalingen

Artikel 1 Definities

Belangehebbenden: degenen die krachtens eigendom, bezit of ander beperkt (zakelijk) recht het genot hebben van onroerende zaken die ten gevolge van door het district tot stand te brengen of tot stand gebrachte voorzieningen ten opzichte van andere in het district gelegen onroerende zaken meer in waarde toenemen.⁵⁵

Waardevermeerdering: de mate waarin ten gevolge van voorzieningen, de waarde van bepaalde onroerende zaken ten opzichte van andere onroerende zaken, meer toeneemt.⁵⁶

Voorzieningen: door het district aangebrachte verbeteringen [van openbaar nut] ten aanzien van publieke zaken⁵⁷, die waardevermeerdering ten gevolge hebben.

Hoofdstuk II: Heffing op waardevermeerdering

Artikel 2 Doel en onderwerp van de heffing op waardevermeerdering

De heffing op waardevermeerdering kan worden geheven teneinde de kosten van in het district tot stand te brengen of tot stand gebrachte voorzieningen op belanghebbenden te verhalen indien deze voorzieningen tot gevolg hebben dat bepaalde onroerende zaken ten opzichte van andere in het district gelegen onroerende zaken meer in waarde toenemen.

Indien de aan de voorzieningen verbonden kosten terzake van een onroerende zaak krachtens overeenkomst zijn of worden voldaan, wordt de heffing op waardevermeerdering terzake van die onroerende zaak niet geheven.⁵⁸

hebben wel te maken met dezelfde voorzieningen als die waar de heffing op waardevermeerdering betrekking op heeft, maar ze hebben een ander karakter dan de mogelijk wel 'vrijwillig' totstandgekomen maar zonodig toch 'onvrijwillig' verschuldigde heffing op waardevermeerdering. De regeling van donaties en vrijwillige bijdragen is in deze districtsverordening daarom niet op zijn plaats.

⁵⁵ Deze heffing draagt een zakelijk karakter. Het onderwerp van de heffing is de waardevermeerdering van een zakelijk recht. Persoonlijke rechten zoals huur en gebruik zijn dus geen onderwerp van de heffing op waardevermeerdering. (zie artikel 2)

⁵⁶ Belangrijk in deze definitie is naast de eis van een absolute waardevermeerdering, de eis van een relatieve waardevermeerdering, dus de waardevermeerdering van het onroerend goed van de belanghebbenden moet groter zijn dan de waardevermeerdering van de onroerende goederen van anderen ten gevolge van de voorzieningen.

⁵⁷ Het Ontwerp Betterment Districtsverordening suggereert in artikel 1 dat ook andere voorzieningen dan die welke betrekking hebben op publieke zaken tot heffing van waardevermeerdering zonden kunnen leiden. Dit lijkt mij onjuist. Het gaat immers om bijdragen in verbeteringen van 'openbaar nut' met betrekking tot publieke onroerende zaken.

⁵⁸ Het volgende onderscheid is voor een goed begrip van de werkingssfeer van de heffing op waardevermeerdering van belang:

(i). Indien een bepaalde voorziening aan de formele vereisten voor de waardevermeerderingsheffing voldoet kunnen de belanghebbenden vrijwillig (krachtens overeenkomst) hun aandeel in de kosten bijdragen. Indien alle belanghebbenden vrijwillig meewerken kan de toepassing van de waardevermeerderingsheffing achterwege blijven. Het voordeel daarvan is de aanwezigheid van draagvlak en de mogelijkheid van maatwerk.

Indien niet alle belanghebbenden vrijwillig meewerken en verhaal op de overige belanghebbenden wenselijk wordt geacht zal de heffing op waardevermeerdering toepassing vinden. Van degenen die niet vrijwillig bijdragen zal hun aandeel in de kosten door heffing (middels dwang) worden verhaald. De heffing fungeert ahw als een vangnet.

(ii). Indien een voorziening niet aan de formele vereisten voor de waardevermeerderingsheffing (zoals 'voorzieningen op openbare grond', 'niet ter dekking van achterstallig onderhoud', 'waardevermeerdering van specifieke onroerende zaken') voldoet, kunnen de kosten daarvan niet middels heffing worden verhaald, maar er kunnen wel overeenkomsten tussen het district en belanghebbenden worden gesloten uit hoofde waarvan door (direct) belanghebbenden en niet-(direct) belanghebbenden in de kosten van de voorzieningen wordt bijgedragen. Slechts de grondslag van de verschuldigdheid ('overeenkomst' in plaats van 'wet') en de wijze van verhaal ('rechterlijk vonnis' in plaats van 'parate executie') zijn dan voor de beide categorieën belanghebbende anders.

Voor overeenkomsten die op zichzelf staan geldt echter bovendien de vraag aan welke formele en inhoudelijke vereisten (wettelijke grondslag, bevoegdheid, beginselen van behoorlijk bestuur etc.) dergelijke overeenkomsten tussen het district en 'belanghebbenden' dienen te voldoen. Deze vraagstelling valt buiten het raam van de waardevermeerderingsheffing en blijft hier voorshands daarom onbesproken.

Bijdragen die als waardevermeerderingsheffing formeel worden geheven kunnen niet in natura worden geleverd. De opzet van het systeem van de heffing verzet zich ertegen. Dat moet m.i. vanwege het gelijkheidsbeginsel in het algemeen ook gelden voor bijdragen die vrijwillig krachtens overeenkomst maar wel in verband met waardevermeerderingsheffing wordt voldaan. Wanneer het gelijkheidsbeginsel niet in het geding is, zou er tegen de mogelijkheid van bijdragen in natura geen principiële bezwaar behoeven te bestaan. De bijdrage in natura zal met het oog daarop in gedswaarde kunnen worden uitgedrukt.

Hetzelfde geldt ook voorvrijwillige bijdragen die los staan van de waardevermeerderingsheffing.

Artikel 3 De toepassing van de heffing

De heffing kan slechts worden ingevoerd vanwege een of meer van de volgende voorzieningen:

- a) de aanleg en verbetering van riolerings-en afvoersystemen
- b) de aanleg, verbreding, en verbetering (bestrating) van binnenwegen
- c) de aanleg en verbetering van drinkwatersystemen
- d) de aanleg en verbetering van electriciteitsvoorziening en straatverlichting

Artikel 4 De verschuldigten van de heffing

De heffing is verschuldigd door degenen die van onroerende zaken als bedoeld in artikel 2 krachtens eigendom, bezit of beperkt (zakelijk) recht het genot hebben.⁵⁹

Artikel 5 De verschuldigde heffing

De heffing is door belanghebbenden verschuldigd ter gehele of gedeeltelijke dekking van de kosten van voorzieningen en naar rato van de mate waarin ten gevolge van de voorzieningen de onroerende zaken ten opzichte van andere onroerende zaken meer in waarde zijn toegenomen.⁶⁰

Hoofdstuk III: Regels betreffende voorbereiding van voorzieningen

Artikel 6 Het initiatief voor de voorzieningen

Het initiatief voor de voorzieningen kan uitgaan van het districtbestuur of van potentieel belanghebbenden.

Artikel 7 Het voorwerp van voorzieningen

Bij besluit van het districtsbestuur wordt het gebied aangegeven waarbinnen de onroerende zaken het voorwerp zijn van voorzieningen.
Het gebied en de betreffende onroerende zaken worden aangeduid in een aan het districtsbesluit gehechte en daarvan deel uitmakende kaart.

Artikel 8 Identificatie van belanghebbenden

Op basis van in openbare registers⁶¹ vermelde gegevens wordt een lijst van belanghebbenden opgemaakt.

⁵⁹ Vanwege het zakelijk karakter van de heffing zijn de verschuldigten alleen zakelijk gerechtigden. De huurder en gebruiker zijn dus geen verschuldigten van de heffing.

⁶⁰ In dit artikel zijn twee algemene beginselen uitgedrukt. Het eerste beginsel is de keuze voor het systeem waarin de heffingsgrondslag gerelateerd wordt aan de kosten van de voorzieningen en de meerwaarde die wordt gerealiseerd wordt geacht zowel collectief als individueel tenminste gelijk te zijn aan die kosten. Deze veronderstelling draagt het karakter van een onweerlegbaar feitelijk vermoeden.

Uit een oogpunt van rechtzekerheid is aan dit systeem de voorkeur gegeven boven het systeem waarin de heffingsgrondslag gelijk wordt gesteld aan de gerealiseerde meerwaarde. Gereliseerde kosten hebben een objectief karakter in vergelijking tot gerealiseerde meerwaarde en zijn eenvoudiger vast te stellen. Het alternatieve systeem is door CIAT voorgesteld maar wel met de terechte opmerking dat het achteraf vaststellen van de gereliseerde meerwaarde een zeer gecompliceerde aangelegenheid is. Om aan de bezwaren van de hantering van de veronderstelling dat gerealiseerde kosten tenminste gelijk zijn aan gerealiseerde meerwaarde, zoveel mogelijk tegemoet te komen is de waarborg opgenomen van een voorafgaande kosten en baten analyse en zijn verder waarborgen opgenomen omtrent relevante kosten en omtrent de (wijze van) uitvoering van de voorzieningen. Het tweede beginsel betreft de omslag van omslag van de kosten. De uitwerking daarvan vindt plaats in de artikelen 17, 18 en 19 betreffende de heffingsgrondslag, de heffingsmaatstaf en het heffingsstarief.

⁶¹ Het Hypotheekregister en het Bevolkingsregister.

Artikel 9 Waarborgen omtrent voorzieningen

Voorzieningen uit hoofde waarvan een heffing kan worden opgelegd dienen:

- a) uitvoerbaar te zijn met in achtneming van algemeen aanvaarde normen van goed vakmanschap
- b) aan de hand van een kosten en baten analyse voor het district nuttig blijken te zijn
- c) verenigbaar te zijn met bestaande bestemmingsplannen.
- d) geen nadelige gevolgen te hebben voor buiten het betreffende gebied gelegen onroerende zaken.⁶²

Artikel 10 Kosten van voorzieningen

Tot de kosten van voorzieningen worden slechts gerekend werkelijke kosten die naar algemeen geldende boekhoudkundige maatstaven direct aan de voorzieningen kunnen worden toegerend⁶³.

De totale kosten van de voorzieningen dienen door tenminste twee onafhankelijke deskundigen te worden geraamd.

Artikel 11 Raadpleging van belanghebbenden

Ter voorbereiding van een besluit⁶⁴ van de districtsraad over aanleg van voorzieningen waarvan de kosten geheel of gedeeltelijk als heffing op waardevermeerdering op belanghebbenden zullen worden verhaald zal het districtsbestuur een openbare hoorzitting beleggen.

Alle als zodanig geïdentificeerde belanghebbenden zullen persoonlijk worden opgeroepen.

Op de openbare hoorzitting worden de belanghebbenden en andere belangstellenden in de gelegenheid gesteld eventuele bezwaren tegen de aanleg van de voorzieningen, de raming van de kosten en de heffing op waardevermeerdering kenbaar te maken.

In haar besluitvorming houdt de districtsraad rekening met de eventueel gemaakte bezwaren.⁶⁵

Artikel 12 Het besluit tot invoering van de heffing

De districtsraad besluit tot heffing op waardevermeerdering terzake van de uitvoering van bepaalde voorzieningen. Het besluit behelst onder andere:

- a) een duidelijke omschrijving van de voorzieningen en het plan van uitvoering.
- b) een gedetailleerde raming van kosten
- c) een vermelding van de heffingsgrondslag, heffingsmaatstaf, het heffingsstarief en de vorm van heffing.
- d) een financieringsplan waar de inning van de heffing op waardevermeerdering deel van uitmaakt.

Belanghebbenden worden schriftelijk vanwege het districtsbestuur van het betreffende besluit van de districtsraad in kennis gesteld.

⁶² De hier opgesomde waarborgen omtrent de voorzieningen komen in grote lijnen overeen met de 'verenigbaarheidseisen' die genoemd zijn in artikel 3 van het Ontwerp Betterment Districtsverordening, met dien verstande dat duidelijke vereisten die krachten wettelijke regeling reeds gelden, niet opnieuw zijn vermeld.

⁶³ Uit een oogpunt van rechtszekerheid zou een limitatieve opsomming of uitsluiting van bepaalde kosten kunnen worden overwogen.

⁶⁴ Hier en in artikel 16 van deze verordening wordt niet met zoveel worden aangegeven welke de vorm is van het betreffende besluit van de districtsraad. In de wijziging op de Wet RO (en de toelichting daarop) zullen de verschillende vormen van besluiten van de districtsraad in hun algemeenheid worden gekarakteriseerd en aan de hand daarvan zal in elk specifiek geval kunnen worden vastgesteld in welke vorm het betreffende besluit moet worden gegoten.

⁶⁵ Deze bepaling beoogt (potentieel) belanghebbenden inspraak te geven maar geen beslissingsbevoegdheid zoals voorgesteld in artikel 7 van het Ontwerp Betterment Districtsverordening. Die bevoegdheid berust bij de districtsraad. Wel zal de districtsraad bij zijn besluitvorming rekening dienen te houden met eventuele bezwaren die decor de belanghebbenden en andere belangstellenden bij de raadpleging naar voren zijn gebracht.

Aan deze constructie is de voorkeur gegeven boven de toekenning van een beslissingsrecht (het zij in de vorm van een beslissingsrecht van een eenvoudige meerderheid of van een gekwalificeerde meerderheid) omdat daarmee een te grote stap in de richting van 'zelfstandigheid in eigen kring' zou worden gezet. Bovendien leveren voorzieningen die onderwerp zijn van de heffing op waardevermeerdering wel is waar extra voordeel op voor de betreffende belanghebbenden, maar het belang bij de voorzieningen is niet exclusief. Ook andere burgers dan de belanghebbenden hebben belang bij de voorzieningen en daarom moeten de belanghebbenden ook niet een exclusief beslissingsrecht hebben.

Hoofdstuk IV: Regels betreffende aanleg van voorzieningen

Artikel 13 De verantwoordelijke organen

Het districtsbestuur draagt de algehele verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de voorzieningen.⁶⁶

Artikel 14 Waarborgen voor een deugelijke uitvoering

Het lid van het districtsbestuur dat verantwoordelijk is voor de aanleg van publieke voorzieningen ziet erop toe dat de uitvoering geschiedt overeenkomstig de in artikel 12 bedoelde omschrijving van de voorzieningen, het plan van uitvoering, binnen de raming van kosten en met in achtnemen van algemeen geldende normen van goed vakmanschap.

Hij stelt het tijdstip vast waarop de uitvoering van de voorzieningen wordt geacht te zijn voltooid.

Artikel 15 Waarborgen voor het financieel beheer

De Districts Administrateur draagt er zorg voor dat in geval de uitvoering van voorzieningen geheel of gedeeltelijk wordt uitbesteed de wettelijke regels betreffende de aanbesteding van werken door de overheid worden in acht worden genomen⁶⁷.

De Districts Administrateur zorgt er ook voor dat er bij de uitvoering van de voorzieningen een doelmatige procedure voor de bewaking van kosten van kracht is en wordt nageleefd.

De Districts Administrateur zorgt tenslotte voor de financiële gang van zaken betreffende de uitvoering van de voorzieningen en legt binnen 30 dagen na het tijdstip van voltooiing van de voorzieningen daarvan schriftelijk verantwoording af.

Hoofdstuk V: Heffing en invordering

Artikel 16 De heffingplichtigen

Alle belanghebbenden zijn heffingplichtig met uitzondering van degenen die die krachtens eigendom, bezit of ander beperkt (zakelijk) recht het genot hebben van onroerende zaken terzake waarvan krachtens overeenkomst de verschuldigde heffing is of wordt voldaan.

.Bij het besluit van de districtsraad tot uitvoering van de voorziening en heffing van waardevermeerdering kunnen categorieën belanghebbenden van de verschuldigdheid van de heffing worden vrijgesteld.

Artikel 17 De heffingsgrondslag

De waardevermeerdering die de belanghebbenden genieten wordt geacht het geheel of een gedeelte te zijn van de kosten van de aanleg van de voorzieningen.

De kosten die als heffing op de belanghebbenden kunnen worden verhaald zijn het geheel of een gedeelte van de geraamde kosten van de voorzieningen, met dien verstande, dat ingeval de werkelijke kosten minder belopen dan de geraamde kosten, het verhaal op basis van de werkelijke kosten zal plaatsvinden.

Artikel 18 De heffingsmaatstaf

De maatstaf van heffing is, afhankelijk van de aard van de voorzieningen het aantal vierkante meters oppervlakte van de onroerende zaak zoals deze in het Registers van het Hypotheekkantoor (de kadastrale registratie) is vermeld of het aantal strekkende meters van begrenzing aan een openbare land- of waterweg⁶⁸.

⁶⁶ Het ontwerp Betterment Districtsverordening voorziet niet in vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de voorzieningen maar slechts in de administratieve verantwoordelijkheid. Deze laatste verantwoordelijkheid is zoals voorgesteld gelegd bij de Districts Administrateur maar daarnaast is het nodig om te bepalen bij wie de algehele verantwoordelijkheid en de verantwoordelijkheid voor andere deeltaken dan de 'administratie' liggen.

⁶⁷ De betreffende wettelijke regelingen zijn []

Artikel 19
Het heffingsstarief

Bij districtsbesluit wordt vastgesteld welk tarief voor elke vierkante of strekkende meter van de heffingsmaatstaf geldt. Verleende vrijstelling van van de verschuldigdheid van heffing mag geen verhoging van het heffingsstarief tot gevolg hebben.⁶⁹

Artikel 20
Vormen van heffing

Bij districtsbesluit wordt de heffing in een dan wel in meerdere termijnen invorderbaar is en op welk tijdstip dan wel welke tijdstippen de termijn of termijnen vervallen.

Artikel 21
Wijze van heffing

De heffing wordt geheven bij wege van aanslag. Indien een onroerende zaak tot een onverdeeldheid behoort kan de aanslag ten name van een van de medegerechtigden worden gesteld.⁷⁰

Artikel 22
Invordering

De artikelen [] van IB 1922 en de artikelen [] van de Invorderings.....

Hoofdstuk VI Slotbepalingen

Artikel 23
Inwerking treding

Deze verordening wordt bekend gemaakt in het Staatsblad van de Republiek Suriname en treedt in werking met ingang van van de dag volgend op die van haar afkondiging

Artikel 24
Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als 'Verordening heffing op waardevermeerdering in District X' .

⁶⁸ Zijn er nog andere heffingsmaatstaven denkbaar? Ze zullen m.i. allemaal aan de onroerende zaken gerelateerd moeten zijn. Dit vloeit voort uit de aard van de heffing op waardevermeerdering van onroerende goederen. Dus geen persoonlijke omstandigheden zoals inkomen etc.

⁶⁹ Als een of meer categorieën van belanghebbenden van heffing worden vrijgesteld zal de vrijstelling voor rekening moeten komen van de gemeenschap. Uitgangspunt daarbij is dat de vrijstelling zal plaatsvinden vanwege redenen (sociale indicatie) die niet in een speciale relatie staan tot de overige belanghebbenden zodat het niet juist zou zijn de 'de vrijstelling' ten laste van hun in plaats van ten laste van de gemeenschap (i.c. het district) te brengen.

⁷⁰ Het is belangrijk dat in de wet die de invordering regelt, erin voorziet dat in gevallen waarbij de belasting- of heffingsplicht voortvloeit uit het genot van een onroerende zaak krachtens eigendom, bezit of beperkt recht en de aanslag ten name van een persoon is gesteld, de aanslag op de gehele onroerende zaak kan worden verhaald ten name van degene te wiens naam de aanslag is gesteld, zonder rekening te houden met de rechten van de overige belasting-of heffingsplichtigen.

6

Aanzet voor een ontwerp model Districtsverordening betreffende heffing op waardevermeerdering

Versie HRL 05-12-2005

Inhoud:

Considerans

Hoofdstuk 1 Algemene Bepalingen
Artikel 1 Definities

Hoofdstuk II Heffing op genot van gebouwen
Artikel 2 Doel en onderwerp van de heffing
Artikel 3 De verschuldigde van de heffing

Hoofdstuk III Heffing en invordering
Artikel 4 Vrijstelling
Artikel 5 De heffingsgrondslag
Artikel 6 De heffingsmaatstaf
Artikel 7 Het heffingstarief
Artikel 8 Wijze van heffing
Artikel 9 Invordering
Artikel 10 Nadere regels

Hoofdstuk IV Slotbepalingen
Artikel 11 Citeertitel en inwerkingtreding

Considerans

Verwijzingen naar:

- a) artikel [] van de Algemene Wet Districtsbelastingen
- b)

Doelstelling:

De verordening beoogt de invoering, het heffen en het invorderen van de heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen.⁷¹

Hoofdstuk I: Algemene bepalingen

Artikel 1 Definities

Gebouw⁷²: een opstal, opgericht op een kadastraal afgebakend perceel dan wel, bij in huur uitgegeven domeingrond, op een gedeelte daarvan.

Perceel :

Gebruiker: degene die krachtens persoonlijk of zakelijk recht een gebouw gebruikt.

[]

Hoofdstuk II: Heffing op genot van gebouwen

Artikel 2 Doel en onderwerp van de heffing op genot gebouwen

De heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen wordt geheven ter zake van binnen het district gelegen gebouwen.

Artikel 3 De verschuldigde van de heffing

1. De gebruiker van een gebouw is heffing op het (gebruiks)genot van het gebouw verschuldigd.
2. Indien een gebouw meer dan een gebruiker heeft, wijzen de gebruikers op verzoek van de functionaris die in het district tot de heffing op genot van gebouwen bevoegd is, in onderling overleg een aansprakelijke aan voor deze heffing, bij gebreke waarvan door bedoelde functionaris een aansprakelijke wordt aangewezen.

Hoofdstuk III: Heffing en invordering

Artikel 4 Vrijstelling

Van de heffing zijn vrijgesteld:

- a. het (gebruiks)genot van gebouwen bestemd voor publieke dienst, voor zover zij in volle eigendom toebehoren aan de Republiek Suriname;
- b. het (gebruiks)genot van de gebouwen die uitsluitend worden gebezigd:
 - a. voor de uitoefening van de openbare erediensten;
 - b. voor de verlening onderwijs;
 - c. voor activiteiten van weldadigheid;
 - d. voor de beoefening van wetenschap en kunst;
 - e. als crematoria;
- c. het (gebruiks)genot van de in eigendom aan vreemde Mogendheden toebehorende gebouwen, waarin ambassades of consulaten gevestigd zijn of welke dienen als woning voor hun ambtenaren.

⁷¹ Deze heffing kan als districtsbelasting in de plaats komen van de nationale huurwaardebelasting, maar zij kan er ook afzonderlijk van bestaan. Het voorwerp van deze heffing is een gebouw en niet de grond. De waarde van de grond wordt dus niet in de heffingsgrondslag betrokken. Anders dan de huurwaardebelasting wordt de belasting geheven naar een (eventueel naar oppervlakte gedifferentieerd) vast tarief per m² en dus niet naar de huurwaarde. Dit is een belangrijke administratieve vereenvoudiging. Een verdere vereenvoudiging is dat deze belasting zich leent voor heffing bij aangifte in plaats van aanslag.

⁷² Het begrip gebouw is met opzet zo ruim mogelijk genomen, mede teneinde afbakeningsproblemen te voorkomen. (zie MvT op de wet Huurwaardebelasting 1995). Evenals in de wet Huurwaardebelasting (MvT pag.10) wordt als opstal beschouwd 'elk bouwwerk en elke daarmee vergelijkbare grootheid, welke bescherming biedt aan mens, plant en goed tegen weersinvloeden'.

Artikel 5
De heffingsgrondslag

Als grondslag van de heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen geldt de oppervlakte van de gebouwen.

Artikel 6
De heffingsmaatstaf

De maatstaf waarnaar de heffing geheven wordt is het aantal vierkante meters van het gebouw, waarvan de gebruiker het (gebruiks)genot heeft.

Artikel 7
Het heffingstarief

De heffing is verschuldigd naar een tarief per m² en wordt berekend volgens onderstaande tabel.
Oppervlakte kleiner of gelijk aan X m²: [] SRD per m²
Oppervlakte groter dan X m²: [] SRD per m², etc

Artikel 8
Wijze van heffing

De heffing wordt bij wege van aangifte geheven met inachtneming van het bepaalde in de artikelen [] van de Algemene Wet Districtsbelastingen.

Artikel 9
Invordering

Invordering van de heffing van het genot op gebouwen geschiedt met inachtneming van het bepaalde in de artikelen [] van de Algemene Wet Districtsbelastingen.

Artikel 10
Nadere regels

Het districtsbestuur kan nadere regels stellen met betrekking tot de heffing en invordering van de heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen.

Hoofdstuk IV: Slotbepalingen

Artikel 11
Citeertitel en inwerkingtreding

1. Deze districtsverordening, kan worden aangehaald als "Verordening heffing op het (gebruiks)genot van gebouwen in District X".
2. Zij wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt inwerking op de dag volgend op die van de afkondiging.

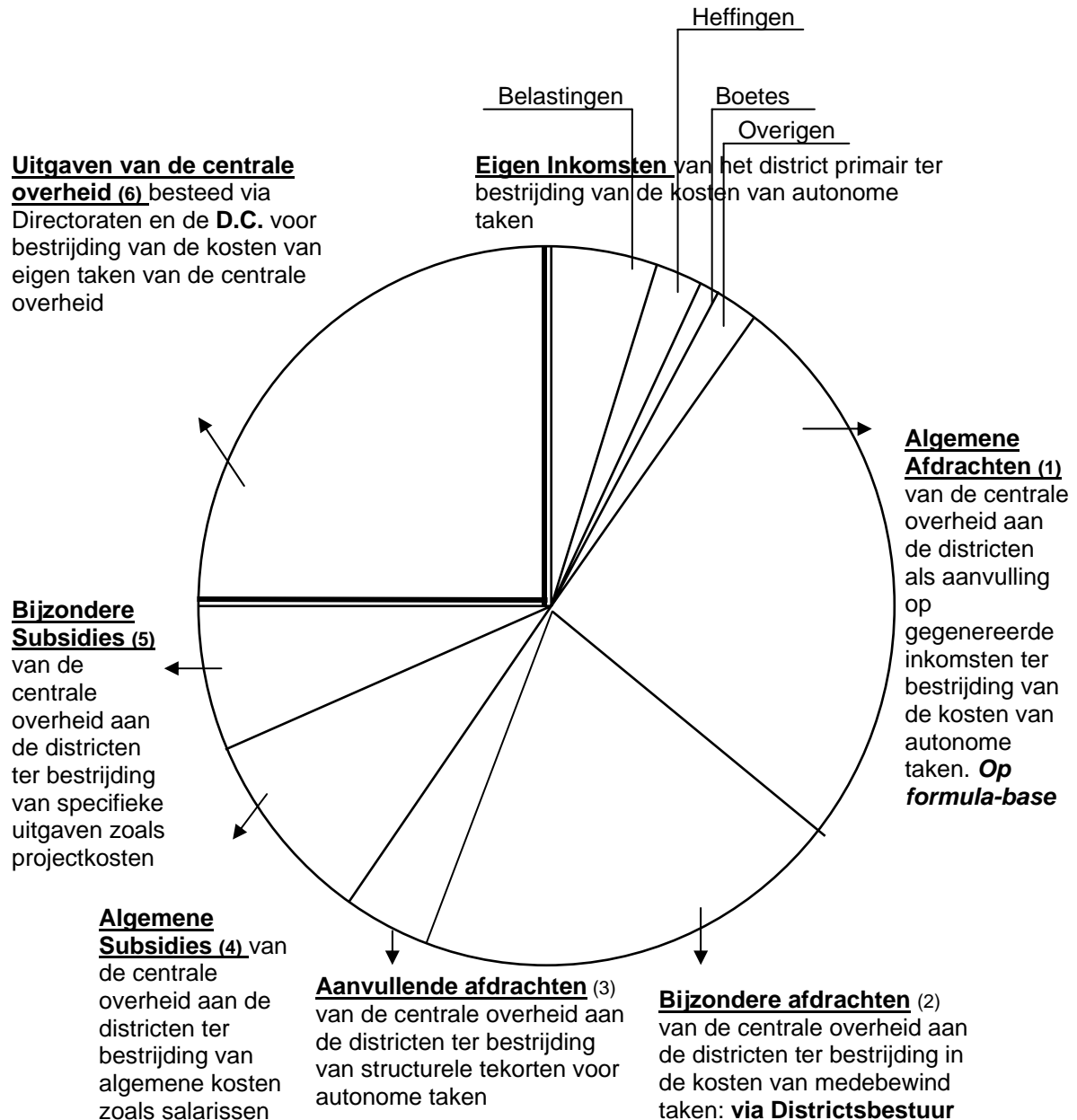
7

Bijlage

“ The Funding Pie”.

Middelen voor de Districtshuishouding en de bestemming daarvan

Vanwaar komen de middelen en waar gaan de middelen naar toe?⁷³

“Funding Pie” Instituut Lim A Po en DLGP-

⁷³ Dit ontwerp van de financiële decentralisatie is nog in proces en is voor intern gebruik. Zie toelichting op de volgende bladzijden.

Toelichting op het concept van de financiële decentralisatie, betreffende de generering en bestemming van middelen ten behoeve van de “districtshuishouding”⁷⁴

De districtshuishouding wordt in dit concept weergegeven als een cirkel, “the funding pie”, waarbinnen alle activiteiten die de overheid in een district ontplooit, vallen. In de ontwerp-wet financiële verhoudingen worden de taken en de financiering daarvan geregeld tussen de de centrale en de lokale overheid, waarin wordt aangegeven hoever de autonomie van de districtsoverheden zal reiken. Het cirkel bestaat uit 10 vakjes. Elk van ze heeft een betekenis die hieronder wordt verklaard.

- (i) het deel, dat bestreken wordt door “Eigen Inkomsten” en “Algemene Afdrachten” (1)**, geeft het deel van de autonomie aan. De autonome taken, voornamelijk afgebakend in de Wet Regionale Organen, worden uit de daarbij aangegeven “Eigen Inkomsten”, die voortvloeien uit De Wet Regionale Organen, de Interimregeling Financiële Decentralisatie en de Districtsverordening Districtsfonds Wanica, Marowijne, Nickerie, Para en Commewijne, gefinancierd. Deze inkomsten zullen blijken, vooral in de beginfase niet voldoende te zijn voor de financiering van de autonome taken. Het tekort op de districtsbegroting zal worden gedekt middels storting van Algemene Afdrachten uit de staatskas in het Districtsfonds. Naarmate de districten uit de aangegeven bronnen steeds meer inkomsten gaan genereren, nemen de Algemene Afdrachten af tot het niet meer nodig zal zijn (win-winsituatie).
- (ii) het deel, dat bestreken wordt door “Bijzondere Afdrachten” (2)**, geeft het deel van de huishouding aan, dat betrekking heeft op medebewindstaken, voor de uitvoering waarvan in het stelsel van complementair bestuur, het Districtsbestuur (ook nu al) verplicht is. Dit zal dan ook als zodanig worden vermeld in de Districtsbegroting. De financiering vindt plaats middels storting van deze “Bijzondere Afdrachten” uit de Staatskas in het Districtsfonds. Het moet niet uitgesloten worden geacht, dat hieruit taken zullen en kunnen worden overgeheveld naar de categorie autonome taken, waardoor de autonomie zal gaan groeien, terwijl dit voor de centrale overheid een taakverlichting inhoudt (win-win situatie).
- (iii) Het deel, dat bestreken wordt door “Aanvullende Afdrachten” (3)**, geeft het deel van het takenpakket van de districtshouding aan waarmee het district niet kan worden opgezaaid, ook al behoort het tot de autonomie van het district, omdat het om structurele vraagstukken gaat, zoals het achterstallig onderhoud rondom de zandwegen en andere civiel-en cultuurtechnische werken in de districten. De centrale overheid zal middels “Aanvullende Afdrachten” naar het Districtsfonds de districten in staat stellen het achterstallig onderhoud duurzaam weg te werken, zodat zij tezelfdertijd het normaal onderhoud op zich kunnen nemen binnen de begrotings sfeer van de autonomie. Win-winsituatie.
- (iv) Het deel, dat bestreken wordt door “Algemene Subsidie” (4)**, betreft het bestrijden van algemene kosten, zoals salarissen en andere personele lasten; hiermede wordt voorkomen dat de districten de scheefgroei overnemen. De centrale overheid zal als ‘Algemene Subsidie’ overmakingen uit de Staatskas doen naar het Districtsfonds om de salarissen uit te betalen aan het overheidspersoneel. Uit de districtsbegroting zal slechts het salaris worden betaald van die personen, die geselecteerd en getraind zullen zijn als districtspersoneel, benoemd of overgenomen door het bevoegd gezag van het district (DR en DB). Een oplossing op termijn van een structureel vraagstuk. Win-winsituatie.
- (v) Het deel, dat bestreken wordt door “Bijzondere Subsidies” (5)**, betreft de financiering door of vanwege de centrale overheid van het Districts Meerjaren Ontwikkelingsprogramma om bepaalde sectoren als infrastructuur, vuilophaal en vuilverwerking, drinkwatervoorziening en openbare markten te ontwikkelen. Ook deze middelen uit de Staatsbegroting dan wel uit buitenlandse leningen zullen worden gestort in het Districtsfonds. Na de investeringen zal dit deel van het takenpakket overgaan naar het autonome takenpakket van de huishouding, hetgeen betekent dat het normale onderhoud uit de districtsbegroting zal worden betaald. Deze investeringen versterken de autonomie van het district en de nationale economie. Win-winsituatie.
- (vi) Een deel van de districtshuishouding, dat zonder meer voor rekening komt van de centrale overheid “Uitgaven van de Centrale Overheid” (6)**, omdat die verzorgingsgebieden voorkomen binnen de begroting van de diverse ministeries. De directeurs van de ministeries kunnen deze voorzieningen rechtstreeks in de districten treffen, zoals scholenbouw, landbouwprojecten, primaire wegen en bruggen, **of** ze kunnen de Districts-Commissarissen vragen deze te helpen realiseren, maar dan met overmaking van de middelen naar het Districtsfonds. Wat ook kan, is het volgende. De Districtsraden maken een districtsbegroting volgens de Wet Regionale Organen voor de eigen huishouding (autonome taken), die ze zelf goedkeuren en uitvoeren **en** een districtsbegroting, die betrekking heeft op de verzorgingsgebieden van de diverse ministeries (centrale overheid). Deze sturen ze naar de centrale overheid met de bedoeling dat de gedane voorstellen in de diverse ministeriële begrotingen terecht komen (dit is ook de strekking van de Wet Regionale Organen). Na goedkeuring van de Staatsbegroting kan het Districtbestuur het desbetreffende ministerie vragen het werk in uitvoering te willen nemen, in welk geval de middelen uit de begroting van dat ministerie contant zullen worden gestort in het Districtsfonds onder de door dat ministerie te stellen condities. Win-winsituatie.
- (vii) Het Decentralisatiecirkeltje is ROND. En dat moet ook. Het is FLEXIBEL en dat moet ook. Het houdt het bestuur in beweging. Het activiteitenprogramma van de regering en de districtsbesturen, alsmede de kwaliteit van het districtsbestuur, zullen bepalend zijn voor de snelheid, waarmee de huishouding zich ontwikkelt, de autonomie daarbinnen groeit en districten bijdrage leveren aan de groei van de nationale economie.**

⁷⁴ Dit concept van de financiële decentralisatie, een ontwerp van de DLGP-consultant. Lim Apo Institute for Social Studies is in het Projectiefodocument IX: “Decentralisatie 2003-2006” voor het eerst beschreven. Het is nog steeds voor intern gebruik.

8 Bijlage

TABEL Algemene projectinformatie

Implementatie periode	3 jaar (2002-2005) met verlenging van een jaar: t.m 2006
Totale projectkosten	Totaal bedrag US\$ 7.000.000 (100%)
financiering	<p>a) IDB Lening Inter-American Development Bank US\$ 4,900,000 (70%)</p> <p>b) Counterpart Fund Regering US\$ 2,100,000 (30%) (uit de staatsbegroting)</p>
Financiële en technische bijstand	Inter-American Development Bank (IaDB) Vertegenwoordiger IDB – Field Office, Mr. Pablo Adams Sector Specialist, Drs. Silvano Tjong Ahin
Uitvoerend Ministerie Van Regionale Ontwikkeling	Minister, M. FELISI Directeur: mw. mr. J.D. van Varsseveld Onderdirecteur: drs. Leo van Varsseveld
Ministerie van Financiën	Minister, Drs. H. Hildenberg Wvd. Directeur, Mw. A. Wijnerman Directeur Belastingdienst, mr. Roy May Manager Clad, drs. R. Resida
Executive Unit Project Implementation Unit (PIU)	<u>Het DLGP-Projectbureau (PIU) met als bezetting:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Managing Director: Mr. Basharat Ahmadali • Task manager: Budget and Financial Management: Mw. Drs. Diana Bruma-Overman • Task manager Revenue Generation: Drs. Mahenderpershad Pershad • Task manager Civil Works Ing. Martin Blenman • Task manager Citizen Participation Mw. Iris Gilliad MA • Task manager Intergovernmental Reform • Financial Administrator, A. Poketie • System Manager/IT, Riaz Ahmadali • Executive Secretary, Mw. Deborah Flemming.
Algemene doelstellingen :	<p>Om de districten in Suriname:</p> <ul style="list-style-type: none"> • een eigen wettelijk kader te geven en een institutionele versterking • noodzakelijk voor het voeren van een zelfstandig fiscaal, begrotings- en financieel beheer van het district • zodanig dat de pilot-districten in staat worden gesteld taken voor de eigen huishouding, alsmede hun eigen ontwikkelingsprogramma's, zelfstandig uit te voeren. <p>Om de districtsbevolking:</p> <ul style="list-style-type: none"> • op 'grass-root-level and demand driven' te betrekken in het besluitvormingsproces op lokaal niveau • bij de voorbereiding en uitvoering van hun: <ul style="list-style-type: none"> ➢ MEERJAREN (5-jaar) districtsontwikkelingsplan (autonome en medebewindstaken), en van hun

- MEERJAREN ontwikkelingsprogramma (in de sectoren onderhoud en verbetering van zandwegen, vuilophaal en vuilverwerking, openbare markten en drinkwatervoorziening)

Fasen van voorbereiding

25-03-1998: Project Identification
 15-11-1998 tot 28-04-2000.PPF (Project Preparation Facilities)
 :
 15-11-1998 : PPT (Project Preparation Team)
 01-08-1999: PPIU (Project Preparation and Implementation Unit)
 01-05-2001: PIU (Project Implementation Unit / Technical Cooperation)

Implementatie Periode

> TCP (Technical Cooperation Program): 17-01-2002 tot 27-11-2002
 > Implementatie-fase (DLGP): 27-11-2002 tot 27-12-2005
 > Optionele verlenging: 01-01-2006 tot 31-12-2006

Doelgroep

De districtsbevolking, gefaseerd als volgt:

- 5 pilot-districten: Wanica, Para, Commewijne, Marowijne en Nickerie (DLGP-I): complete project cycle.
- Stadsdistrict Paramaribo (DLGP-I): studie bestuursmodel en fase 1 en 2 van de project cycle
- Sipaliwini: studie bestuursmodel met optie van fase 1 en fase 2 van de project cycle
- De overige districten: complete project cycle gedurende het vervolgprogramma (DLGP-II)